

Adventes Vēstis

2012. gada aprīlis, #4 (194)

Vienoti Kristus
cerībā

KONFLIKTI
UN TO
RISINĀŠANA
DRAUDZĒ

JAUNIEŠI
EVANĢELIZĒ
ĒRGĻOS UN
JELGAVĀ

BILDES UN IE-
SPAIDI NO BĒR-
NU FESTIVĀLA
“VARAVĪKSNE”

KĀ VĒRTĒT
LAIKU MŪSU
DZĪVĒ?

INTERVIJA AR
MIRDZU DEB-
NERI JELGAVĀ

Latvijas ziņas	4
Notikumi / Viedokļi	6
Tēma	10
Vārds mācītājam	14
Jauniešiem	16
Bērniem	18
Intervija	20
Citu konfesiju ziņas	23

Notikumiem bagāts pavasaris

Vispirms gribu jūs visus sirsnīgi sveikt šajā gada visnoslēpumainākajā laikā, kad nemanāmi mostas daba, katru dienu parādās jaunas skaņas, smaržas, izjūtas. Un līdz ar atdzimšanu dabā notiek arī tāda kā sirds atmošanās. Arī radošais gars draudzes locekļos uzplaukst, kam par pierādījumu bija bērnu radošais festivāls Varavīksne, kurš jau ceturto gadu pēc kārtas notiek šajā laikā. Atskatu uz šo jauko pasākumu jūs varat lasīt Bērnu lappusītē. Protams, arī mūsu draudžu jaunieši ir aktīvi un radoši, viņi meklē Dievu un savu vietu dzīvē. Viņi kopā lūdz, darbojas un palīdz citiem.

Draudzes sastāv ne tikai no dažāda vecuma cilvēkiem, mēs ikviens esam ar savu viedokli, redzējumu, pieredzi. Dažreiz tie satiekas, un rodas viedokļu apmaiņa, pat konflikti. Bet vai vienmēr vārds "konflikts" draudzē nozīmē negatīvu konfrontāciju un liecina par sliktām attiecībām? „Draudze, kurā vērojamas veselīgas attiecības un veiksmīgas konfliktu pārveidošanas metodes, ir dzīva liecība patiesai ticībai.” Šādu un daudz citu noderīgu domu jūs atradīsīt, ja izlasīsīt mūsu Tēmas rakstu. Vēl daudz dziļu domu un interesantu informāciju jūs varēsīt izlasīt šajā žurnāla numurā. Esiet patiesi un aktīvi savā ticībā un mīlestības izpaušmē pret apkārtējiem! „Glabā skaidru sirdi un dzenies pēc taisnības, jo miera cilvēkam beidzot labi klāsies!” (Ps. 37:37)

*Ar cieņu,
AV galvenā redaktora
Tatjana Tomsone*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvija BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Beatrise RANCĀNE

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Viesturs Reķis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Nepietiek ar reliģiju tikai vārdos

Aprīlis iesācies ar vairākām praktiskām, labām ziņām. Pēc ilgāka pūliņu un lūgšanu laika Ventpils pilsētas pašvaldība apstiprinājusi Adventistu dievnama būves projektu. Protams, tas nenozīmē, ka pēc dažiem mēnešiem dievnams jau būs gatavs. Turpinās dokumentu kārtošana, visu atļauju saņemšana, kā arī jāturpina vākt līdzekļus dievnama celtniecībai. Ceru, ka atbalstīsiet šo projektu pēc jūsu iespējām – kurš ar līdzekļiem, kurš ar savām aizlūgšanām.

Turpinot dievnamu tēmu, vēlos atgādināt, ka pirms simt gadiem Lieldienu svētdienā tika iesvētīts Liepājas draudzes dievnams. Tas bija pirmais adventistu dievnams Austrumeiropā. Šī gada Lieldienu svētdienā Liepājas draudze iesāka jubilejas dievkalpojumu sēriju. Tā kā dievnama ēkai nepieciešams kapitālais remonts, draudze turpina vākt līdzekļus, lai to varētu veikt. Vēlos izteikt pateicību sponsoriem, kuri sarūpējuši lielāko daļu no nepieciešamajiem līdzekļiem. Remonta projektu ir atbalstījuši Septītās dienas adventistu Transeuropas divīzija, Baltijas konferences ūnija, Latvijas draudžu savienība, privāti sponsori un pati Liepājas draudze. Ja vēlaties, varat atbalstīt arī šo projektu.

Aprīļa sākumā draudžu savienība organizēja lūgšanu un laulības bagātināšanas dienas mācītājiem un viņu dzīves biedrēm. Piedalījās trīsdesmit četri dalībnieki un desmit ģimeņu kalpošanas nodaļas pārstāvji. Galvenais uzvars bija izprast savas un sava partnera mīlestības valodas, lai laulāto attiecības varētu veidoties pēc iespējas ciešākas un veiksmīgākas. Dzīves ikdienas rutīna var novērst no personīgo attiecību veidošanas. Bet katrs mēs esam radīti attiecībām.

Dievs radīja mūs attiecībām ar sevi, un to mēs mācāmies un vingrinām savstarpējās attiecībās. Vai atceraties šos Svēto Rakstu vārdus: “Ja kāds saka: es mīlu Dievu, – un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis; jo kas nemīl savu brāli, ko viņš ir redzējis, nevar mīlēt Dievu, ko viņš nav redzējis. Un šis bauslis mums ir no Viņa, ka tam, kas mīl Dievu, būs mīlēt arī savu brāli.” (1.Jāņa 4: 20-21) Visa šī nodaļa atgādina, ka Dievs ir mīlestība, un mīlestība ir darbība – attiecības. Protams, kāds sacīs, bet kāds sakars tam ar laulību? Vistiešākais! Vai cilvēks, ar kuru jūs kļūstat viens, nav vistuvākais? Tādēļ laulībai jāpievērš tik liela uzmanība. Tā ir brīnišķīga Dieva dāvana. Mēs svētkas un turību saistām ar materiālām lietām. Bet, ja mūs kāds mīl un mēs varam mīlēt, tad esam bagāti.

Lai tas varētu notikt, liela vērtība jāvelta tam, lai pirms laulības cilvēki viens otru labāk iepazītu, lai viņi apmeklētu nopietnas pirmslaulību konsultācijas. Nopietna loma ir ģimenei, jo vecāku uzdevums ir sagatavot bērnus tālākai dzīvei. Ne jau velti senajās gudrībās, kā Salamana parunās, uzsvērtā gan sievas, gan vīra rakstura un tikuma lielā nozīme.

Prieks, ka tie, kuri piedalījās laulību bagātināšanas pasākumā, ir nolēmuši par to domāt arī savā draudzē. Ir skaidrs, ka nepietiek ar reliģiju tikai vārdos. Tai jāklūst redzamai dzīvē. Un tā ir ne tikai mācītāju, bet arī daudzu draudzes locekļu vajadzība. Mums reizēm liekas, ka galvenais ir „pareizi runāt”, bet mūsu praktiskā ikdiena nav nozīmīga.

Domājot par notikumiem draudzēs, vēlos pieminēt Jauniešu konferenci Jelgavā. Lai tā nav tikai kāds pasākums pasākuma pēc, bet jaunieši nopietnāk iesaistītos kopējā draudzes misijas darbā! Lai saprastu, ka Kristū Jēzū mēs katrs esam vienoti un mums katram ir sava vieta un uzdevums. Lai misija nav tikai skaistos vārdos, bet lai labākā liecība par Jēzu ir mūsu dzīve!

Šajā mēnesī sveicu Aizkraukles draudzi, kas atzīmēs savas pastāvēšanas un darbības jubileju. Tāpat vislabākie novēlējumi mūsu māsām un brāļiem Kristū no Igaunijas, jo šajā mēnesī Adventistu Baznīca atzīmē savu simt piecpadsmit gadu pastāvēšanas jubileju Igaunijā. Lai Dievs svētī!

Viesturs Reķis

Gaidāmie pasākumi

28. aprīlis

Pl. 11:00 Aizkraukles draudzes 15 gadu jubilejas svētku dievkalpojums.

4.-6. maijs

Nometne pāriem.

5. maijs

Pl. 17:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a kamerkora Cantamus koncerts.

9. jūnijs

Starpkonfesionāls Baltijas jauniešu Ticības festivāls.

21. jūnijs - 1. jūlijs

Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks mācītāja Toma Evansa vadīts seminārs par mazajām grupām.

8. - 15. jūlijs

Latvijas Ceļa meklētāju nometne.

CM Ziemas nometne

25.-26. februārī notika Liepājas Ceļa Meklētāju, Rīgas 1. draudzes Ceļa Meklētāju un Liepājas kristīgo skautu organizēts pasākums – Ziemas nometne 2012. Rīgas CM atbrauca jau sestdien no rīta uz dievkalpojumu, kurā viņi dziedāja divas dziesmas. Pēc tam mums bija kopīgi Bībeles pētīšanas brīži, arī dažas spēles un pusdienas. Pēc labajām pusdienām sākām gatavoties braukt uz Dūciem, kur mūs jau sagaidīja mūsu draugi no Liepājas kristīgajiem skautiem.

Dūčos ierīkojām gulvietas ar krāsniņu apsildāmās armijas teltīs. Pienāca laiks gatavoties vakara/nakts pārgājienam. Pārgājienā bija daudz un dažādi uzdevumi un kontrolpunkti. Viens no grūtākajiem kontrolpunktiem pārgājiena laikā bija iekurt ugunsgrūdu, ja tev ir doti tikai sērķociņi un malka (kura ir palikusi slapja sniegā).

Pēc nogurdinošā pārgājiena bija īpašais tustiņš teltīs (ar dziesmu dziedāšanu un vispārēju jautrību)... un visbeidzot pienāca laiks arī gulēt.

Dienā sākām ar rīta rosmi un brokastīm. Dienas turpinājums mūs sagaidīja ar "Karogu" spēli. Kad spēli bijām izspēlējuši, arī pasākuma beigas jau bija pienākušas.

Tiekamies nākamajā Ziemas nometnē!

www.liepaja.adventisti.lv

Mācītāja maiņa

24. martā Kuldīgas Adventistu draudzē bija jauks notikums, draudzē ieradās cits mācītājs Zigurds Kukulītis, kurš nomainīja Genāriju Rodertu. Pēc dievkalpojuma es jautāju Genārijam:

Jūs esat vadījis Kuldīgas draudzi septiņus gadus, kas ir paveikts šajos gados?

Tika dibināta jauna draudze, mums nāca palīgā no vairākām draudzēm:

Talsiem, Dundagas, Liepājas, Aizputes un no Saldus. Kuldīdznieki ir tikai četri cilvēkidraudzē, un tas ir liels upuris, ka pie mums brauc no citām pilsētām un mums palīdz. Mums iesākot draudzes dzīvi, nebija pašiem savas telpas, mēs tās, īrējām, tagad mums ir pašiem savas telpas, un tas ir liels atspēriens, kur mēs varam attīstīties.

Kāds vēlējums ir jaunajam mācītājam?

Lai viņš spētu turpināt iesāktu darbu, lai spētu saliedēt draudzi, ka tā būtu vienota. Vēlu pacietību, izturību un darba mīlestību!

Pirmo svētrunu draudzē jau teica Zigurds Kukulītis par tēmu "Svētā Gara spēks. Mums ir vajadzīgs Svētā Gara spēks, tas izpaužas dažādos veidos, un katrs no šiem veidiem spēj aizsniegt noteiktu cilvēku. Svētā Gara spēks ir jālieto. Mēs saņemam Svētā Gara spēku, lai varētu saprast un pieņemt Dieva Vārdu. Kad cilvēkā ienāk Svētais Gars, tas dod liecību par Jēzu Kristu.

Valdis Dahs

Uz redzēšanos!

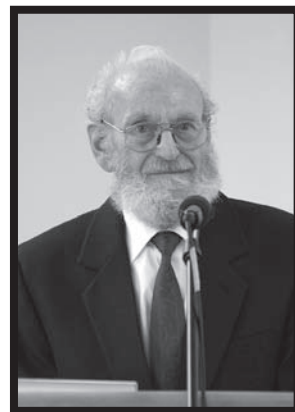
2012. gada 11. marts. Salacgrīvā ierodas brāļi un māsas, lai atvadītos no ilggadējā salacgrīvieša, turienes draudzes dibinātāja, brāļa Leonarda Šaripova. Gan pie kapa, un arī bēru namā bija iespējams dzirdēt tik daudz labu un mīlu vārdu.

Raisot atmiņu kamolīti, vēlos AV lasītājiem līdzdalīt dažus savus iespaidus par Leonardu, kas atvadu brīžos neizskanēja. Tas varēja būt 1958. gads, kad brālis Šaripovs tika aicināts sludinātāja darbā un viņu nozīmēja kalpot Rīgas 7. draudzē. Jauns, deģsmes un enerģijas pilns, bez teoloģiskās izglītības, tikai ar Bībeli un mīlestību pret tās Autoru. Kā draudzes gans Leonards vienmēr bija ļoti pieklājīgs, taktisks.

Neatceros, ka viņš kādreiz būtu bijis uzbudināts, skarbs, nesavaldīgs. Reiz kādā sarunā par ieslodzījumā pavadīto laiku viņš izteicās, ka tur viņu sauķi par Leopardu. Un vienreiz dzīvē man bija lemts viņu redzēt "leoparda" iekšējā cēlumā. Nekas īpašs, tikai viena "nevainīga" dziesmiņa. Tomēr Leonards ne tikai atstāja šo vietu, bet aizejot izteica savu nožēlu un vārdus, kas lika palicējiem pārdomāt notikušo. Ļoti sarežģītā situācijā viņš izšķīrās par rīcību, kas nepieļāva ne mazāko kompromisu ar sabiedrībā uzskatītiem nevainīgiem, vaļīgiem sīkumiem, kas morāliiski un tikumiski tomēr aptraipā.

Un tad pienāca 2009. gads. Mūsu draudzei 75 gadu jubileja. Sapratām, ka ir jādod iespēja šim sirmajam Dieva kalpam uzrunāt draudzi sabata svētku dievkalpojumā. Šī svētruna bija kā viņa testaments mums un mūsu viesiem, ja vēlamies piedzīvot pagodināšanu Dieva valstībā. Staltā stāja, sirmie mati, iekšējais miers un rāmums liecināja par dzīves pieredzi, bet ticībā, dziļā pārliecībā, kas savienota ar pazemību, un lielā ieinteresētībā viņš karsti vēlējās šīs dievišķās patiesības iegravēt katrā klausītāja sirdī un prātā. Tāds manās atmiņās paliks brālis Leonards Šaripovs. Tuvinieki bija sagatavojuši prezentāciju par aizgājēja dzīvi. Tās noslēgumā uz ekrāna bija pats Leonards savā baltajā uzvalkā. Viņš skatījās mums tieši sejās un it kā sacīja apakšā uzrakstītus vārdus: "Uz redzēšanos!"

Maina Roderte, Rīgas 7. draudze

Skola draudzē

Mūsu draudzei ir sirsnīgas attiecības ar Talsu Kristīgās vidusskolas audzēkņiem. 25.februāra sabatā skolas zvaniņu ansamblis ciemojās mūsu draudzē un skandināja garīgas melodijas. Ansambļi pavisam ir ap 20 dalībnieki, diriģents Jānis Smilga. Bija vēl balta ziemas diena, bet zvaniņu skaņas mūs ieveda jau pavasara noskaņās.

Iespējams, šāds ansamblis ir vienīgais Latvijā. Par to rakstīja arī „Talsu vēstis”. Rīgā 18.februārī norisinājās instrumentālo ansamblu festivāls – konkurss. Un šis Kristīgās skolas zvanu ansamblis saņēma pirmās pakāpes diplomu. Apsveicam!

Bet 25.februārī viesus gaidījām mēs visi. Jaunieši bija izgājuši uz ielas aicināt apmeklētājus dievnamā. Uz sienas bija video teksts ar garīgu saturu. Visa diena bija nodota jauniešu kalpošanai. Mēs jutāmies kā svētkos!

Dāvis Daņķis vadīja Bībeles studijas. Juris Abels sacīja svētrunu. Uz paaugstinājuma kāpa drosmīga meitene Sabīne no Talsu Kristīgās vidusskolas. Viņa stāstīja par savu dzīvi. Skarbi notiesāja kaitīgos ieradumus, kas uzbrūk jaunatnei. Un aicināja tiem pretoties, gribēt būt citādiem, nepalikt uz vietas, mācīties Svētos Rakstus, pieņemt Jēzu, pievienoties draudzei. Brīnišķīgi!

Lūgsim par jauniešiem, lai viņi ir stipri! Paldies diriģentam Jānim Smilgam, Talsu Kristīgās vidusskolas korim par dziedājumu! Mūsu attiecības nostiprinās!

Ernests Negribs

Sludinājumi

• Rīgas 7. draudzē ir radusies iecere veidot pēcpusdienu ciklu, kas veltīta JĀŅA ATKLĀSMES grāmatai. Vai Kristus var atnākt rīt vai parīt? Ko mēs zinām par šīs grāmatas pravietojumiem? Pirmā sanāksšana interesentiem iecerēta sabatā, 5. maijā pl. 15:00 Ģimnastikas ielā 43. Satiksme: Autobusi Nr. 25 vai 55, pietura Ģimnastikas iela.

• Ģimene, 5 cilvēki (2 bērni) vēlas īrēt 3-4 istabu dzīvokli. Nedārgi. Vai pusmāju. Rīgā vai Rīgas tuvumā. Telefons 22060887

Putnu draugi

25. martā Rīgas 7. draudzē norisinājās pasākums, kas ir saistīts ar putniem. Ir pēdējais laiks taisīt būrītus mūsu spānotajiem draugiem.

Aivars Roderts labprāt piekrita sagādāt nepieciešamos materiālus, un svētdien pie viņa ieradās jaunie būrīšu meistartotāji – draudzes bērni. Bija atbraucis arī Ansis Roderts ar savu ģimeni un bērniem no Dundagas.

Daudziem no klātesošajiem zēniem un meitenēm tas bija pirmais putnu būrītis, kuru viņi sanagloja paši ar savām rokām jeb, precīzāk, ar saviem āmuriem.

Šis radošais process sagādāja lielu gandarījumu bērniem un arī vecākiem. Nu būrīši ir sataisīti un ir jāliek pie kokiem, lai tajos iemitinās no dienvidiem atlidējušie putni.

Mācieties no putniem, sacīja Jēzus, ne tie sēj, ne tie plauj, bet Dievs gādā par tiem. Šoreiz Dievs tiem sagādāja mājokļus, izmantojot mūsu rokas, atsaucību un vēlmi palīdzēt.

Andris Pešelis

Tik daudz labumu ar minimāliem ieguldījumiem

11. marta diena Rēzeknē bija apmākusies, un ik pa laikam smidzināja lietus. Te stiprāk, te vājāk. Veselības kluba dalībnieki, kas pulcējas katra mēneša otrajā svētdienā Latgales ielā 19, šoreiz bija aicināti uz lekciju par nūjošanu (*Nordic walking*) un praktiskajām nodarbībām nūjošanas instruktore Valentīnas Svilānes (Rēzekne) vadībā.

Par nūjošanu ir rakstīts jau samērā daudz. Par to, kā šis sporta veids ienācis pasaulē un Latvijā. Par to, ka tas ir ļoti veselīgi. Par to, ka neprasa īpašu fizisko sagatavotību. Un arī par to, ka lielākais, kas ir nepieciešams, lai nodarbotos ar šo sporta veidu, ir nūjas un gribasspēks.

Nūjošana, papildus mūsdienu cilvēkam nepieciešamajām lietām – stresa mazināšanai un miega uzlabošanai –, veicina arī laimes hormona oksitocīna veidošanos organismā. Un patiešām, sākumā liela daļa nūjotgribētāju domāja, ka praktiskās nodarbības svaigā gaisā būs jāatliek, jo uz ielām daudz peļķu, un nebūs tik piemērots laiks nodarbībai. Bet Valentīna mierina, ka tad, kad iziesim ārā, lietus nebūs. Un tā arī notiek! Bet pēc vairāk nekā pusstundas visi atgriežas smaidīgi un priecīgi. Pat esot gribējies panūjot ilgāk!

Diemžēl tā ir pierasts, ka cilvēki ne vienmēr uzņem kaut ko jaunu kā nepieciešamu tieši sev. Bet, ja nepamēģināsi, neticēsi, ka tas patiešām darbojas. Var iegūt tik daudz labumu ar minimāliem ieguldījumiem!

Atgādinām, ka Veselības klubs Rēzeknē darbojas jau otro gadu, un tā darbība balstās uz Veimāras (*Weimar, ASV*) institūtā atklātajiem 8 veselības pamatprincipiem, kurus ievērojot savā dzīvē, katrs var uzlabot savu veselību un to uzturēt labā formā. Tie ir: Uzturs, Fiziskas aktivitātes, Īdēns, Saules gaisma, Atturība, Gaiss, Atpūta, Uzticība Dievam.

Paldies Valentīnai par atsaucību un katram, kas meklē veidus, kā būt veselam, jo tādā veidā mēs dzīvojam ne tikai sev, bet arī parādām savu mīlestību darbos pret sabiedrību, kurā dzīvojam. Jo būt veselam – tas ir lētāk nekā slimot!

Elīna Ģipsle

Ruta Griezāne
Ērgļu draudze

Jaunieši Kristum ĒRGLĀS

Tas ir kas jauns un nedzirdēts! Bet tā kā mēs draudzē jau no rudens esam lūguši Dievu, lai atklāj savu plānu mūsu Ērgļu draudzes dzīvē, tad uzskatām, ka Dievam ir mums ko teikt. Un runā Viņš uz mums dažādi, arī caur jauniešiem. Pēc šīs nedēļas nogales arī mēs nevaram klusēt, sirds no pārpilnības runā.

Latvijas adventistu jaunieši ielūdz Ērgļu draudzi uz atmodas nedēļas nogali 9., 10. un 11. martā – tā vēstīja ielūgumi, ko saņēmām. Braukšot aptuveni 30 jaunieši, kuriem ir mērķis atmodināt draudzi. No draudzes puses nav jādara nekas, par visu parūpēšoties jaunieši paši, pat pusdienas gatavošot paši, lai visi varētu būt klāt un piedalīties šajā pasākumā.

Stāsta **Maija Žube**: „Pie mums brauks ap 30 jauniešu – Jaunieši Kristum! Satraukums, kā uzņemt, kā paēdināt, kur likt gulēt? Bet viņi ierodas bez problēmām, viss ir līdzī, „par visu ir padomāts”, mums tikai jāierodas uz dievkalpojumiem. Jau piektdienas vakarā mēs sajūtam, ka tas, ko jaunieši šeit darīs, ir nopietni. Un kad Inga pastāsta, kā viss Jaunieši Kristum sācies, tad mūsu šaubas, ko iesēja raksts „Vienoti vai vienādi?” Adventes Vēstīs, pazūd.

Visas trīs dienas ir jūtama Svētā Gara klātbūtne, tieši tajā vienkāršībā un jauniešu godbijībā, par ko viņi runā, liecina, dzied, pat apģērbs liecina (īpaši uzvalki zēniem, kas runā svētrunas, rada nopietnu svētku noskaņu), ka viņi kalpo Dievam ar visu labāko, kas viņiem ir. Visvērtīgākās ir jauniešu liecības – neapgāzami Dieva darbības pierādījumi. Kaut būtu vairāk tādas! Jā. Ērgļiem tas bija ļoti vajadzīgs, jūtamies pamodināti. Gaidām nākošās tikšanās!”

Arī **Judīte Purviņa** ir saviļņota: „Nedēļas nogale kopā ar Jaunieši Kristum bija pārsteidzoši jauks piedzīvojums. Kopā pavadītie brīži bija ļoti vērtīgi, saturīgi un svētīgi. Darbs un kalpošana, ko šie jaunieši veic, nav novērtējams. Caur

šiem jauniešiem īpašā veidā darbojas Dieva Gars. Šajās dienās mēs tiešām jutāmies kā vienota draudze ar kopīgu mērķi. Mani īpaši uzrunāja ļoti nopietni un dziļi sagatavotās svētrunas un liecības. Svētais Gars pieskārs manai sirdij ar vairākiem jautājumiem – cik ilgi tu dienā sarunāties ar Dievu? Ko tu esi darījusi, lai draudzē mājotu draudzība, vienotība un mīlestība? Vai tu jūti nepārvaramas ilgas pēc Bībeles pētīšanas, lūgšanām? Vai tava sirds ir piedzīvojusi „sirds ekstrēmās pārvērtības”? Jaunieši atmodināja mani no „ziemas miega”, un es ticu, ka arī pārējos draudzes locekļus, bērnus, jauniešus.”

Ineta Nikolajeva papildina: „Mani ļoti uzrunāja jauniešu teiktais, tāpēc padalīšos tajā, kas man visvairāk palika atmiņā. Sabata rītā sasveicinoties Madara Siliņa teica: „Labrīt, mīļie Dieva bērni. Tā nav nejaušība, bet Dievjaušība, ka esam tikušies.”

Mārtiņš Subatovičs svētrunā arī apstiprināja, ka šī ir Dieva noorganizēta tikšanās. Viņš ar Dieva vārdu parāda, cik slimi esam – no kāju pēdām līdz pakausim, galva slima, sirds vāja, nav nekā vesela. Vajadzīgs Ārsts, kuram uzticēties katrā vārdā. Risinājums grēka slimībai – uzlūkojot krustu, sākt darboties spēks, kas ļauj cīnīties ar grēku, saņemot dziedināšanu. Krusts ir šūpulis jebkuras draudzes atmodas sākumam.

Līva Priediņa risināja sadraudzības tēmu. Kristīgās dzīves sirdspuksti ir attiecības-savienība ar Dievu un kopība ar citiem. Jāļauj brāļiem un māsām mūs izaicināt, lai veidotos pilnīgs mans raksturs.

Kaspars Gilberts skaidroja lūgšanas tēmu. Viņa balss skanēja kā pērcons no skaidrām debesīm: „Lūgšana ticībā ir spēks. Ja tev pazūd viss, tad tev ir lūgšana. Ievelc dziļi elpu un skatī balsi lūdz vareno Dievu. Spēks ir lūgšanas attālumā!” Es sēdēju aiz jauniešiem un redzēju, ka arī meitenes bija pārsteigtas par Kaspara pārlicību un spēku, ar kādu runāja. Diāna Zelča nobeidza ar Maizes laušanu. „Esmu šeit, lai dalītos, nevis pamācītu. Ja tu viens pats apēd maizes kukuli, tu esi pārēdies, bet citi izsalkuši. Bet, ja tu dalies ar citiem – gan tu, gan citi esat laimīgi.”

Daniela Griezāne (10 gadi) ir sajūsmināta par to, ka bērniem un jauniešiem bija noorganizētas atsevišķas nodarbības, par Ingas izdomātajām iepazīšanās spēlēm, par iespēju visiem kopīgi (gan jauniešiem, gan Ērgļu draudzei) paēst pusdienas. Pirmo reizi redzu tādas ciemiņus, kas mums pašiem liek justies kā ciemiņiem – paši mūs sagaida, par mums rūpējas, visu organizē un pat uzaicina uz pusdienām – pārsteigumā dalās Daniela.

Jā, arī es, **Ruta Griezāne**, piekrītu visam iepriekšteiktajam. Dievs atbildēja gan uz mūsu lūgšanām, sūtot šos jauniešus, gan kļiedējot visas šaubas. Jau ar pirmajiem teikumiem Inga Priede iepazīstoties apliecināja, ka tas pilnīgi noteikti nav cilvēku darbs, bet gan Dieva varenība, kas viņus pašus pārsteidz. Paši brīnās, kā izveidojās šī viņu komanda, kurai ik brīdi pievienojās jauni brīvprātīgie. Inga pastāsta, ka viņi vienkārši 2011. gada nogalē sapulcējās, lūdza, lasīja Bībeli, klausījās svētrunas un lūdza, lai Dievs atklāj savus plānus,

jo viņiem šķita, ka varētu notikt kaut kas vairāk. Un Dievs atbildēja ar patiesu atmodu aptuveni 40 jauniešu vidū, kuri gribēja turpināt remdēt jau radušās slāpes pēc Dieva Vārda un kopīgi iedziļināties Bībeles dziļumos.

Jau pirmajā vakarā mūs atraisa sadraudzības aktivitāte – tiekam sadalīti divos apļos un pēc nejaušības principa apstāties, mums ir iespēja uzzināt ne tikai, kā kuru sauc, bet arī uzzināt kaut ko par jauno draugu – īsā laikā savstarpēji atbildot uz Ingas uzdoto jautājumu. Jā, tas viss bija tik aizraujoši, ka nedēļas nogurums pazuda kā nebijis un ar nepacietību gaidījām nākošo rītu.

Otrā rītā jau pie izejas mūs sagaidīja puisi uzvalkos. Arī dievkalpojumā gan dziesmās, gan lūgšanās, gan liecībās – ik brīdi jūtama patiesa Dieva pielūgums un personīgas attiecības ar Jēzu. Pārsteidzošas atziņas un tik atklātas liecības, kurās jaunieši dalās, tas tik ļoti uzrunā, un šie jaunieši šķiet tik tuvi, mīļi un pazīstami.

Sabata pēcpusdienā savā svētrunā Madara vairākkārtīgi uzsver, ka patiesai atmodai seko reformas. Arī mēs esam kā saplaisājuši tempļi, kuriem ir nepieciešama pamatīga tīrīšana. Tomēr tiekam iedrošināti, ka reformācija var iesākties šeit un tagad.

Es patiešām ticu, ka katra klātesošā sirdī notika pārmaiņas, un ar nepacietību gaidām nākošo nedēļas nogali. Paldies jums, jaunieši, un lai Dievs svētī šo jūsu kalpošanu! Es ticu, ka Ērgļu draudzē ir sākusies garīgā atmoda, kurai sekos reformas, nojaucot un iztīrot visu lieko un izaugsmei traucējošo.

Dažas atbildes jautājumam Vai Bībelē ir kļūdas?

„Ja kas grib Viņa prātu darīt, tas atzīs, vai Mana mācība ir no Dieva, vai arī Es runāju pats no Sevis.” (Jņ. 7:17)

Jautājumu par kļūdām Bībelē var salīdzināt ar attieksmi pret Jēzu. Daudzi atzina Viņa mācības patiesumu un dievību, bet citi regulāri apšaubīja. Garīgie vadoņi ilgi pretojās Viņam un Dieva Gara pārlicējošai balsij. Lai arī kādus brīnumus Viņš darīja, tie visu noraidīja, līdz sātans tos galīgi apstulboja, un tie izdarīja grēku pret Svēto Garu un nokāva Dieva Dēlu. Problēma ir cilvēku attieksmē, ko viņi meklē. Ir cilvēki, kas pēta Rakstus rūpīgi, ar lūgšanā atvērtu prātu un atrod mūžīgās dzīvības cerību Kristū un apbrīnojami vienotu mācības sistēmu. Ir arī tādi, kas ar kritisku prātu meklē kļūdas, izsmej un pat saraksta *Jautro Bībeli* kā Kosidovskis.

Gan ilggadīgā draudzes darbā, gan studējot teoloģiju, gan redzot dažādas publikācijas, ir nācies sastapt viedokļus, ka Bībelē un Praviešu Gara Liecībās esot kļūdas un pretrunas, bet vienmēr ir izrādījies, ka Dieva Gara Atklāsmē to nav. Sākotnēji Bībele ir inspirēts Dieva Vārds. To apliecina daudzi pašas Bībeles teksti. Piemēram, 2Tim. 3:16: „*Viss Raksts ir no Dieva iedvesmots.*” Te lietotais grieķu vārds *theopneustos* un angļu *inspiration* nozīmē Dieva iedvesmots. Nav nekādu argumentu apšaubīt pakāpeniski gadsimtu gaitā iedvesmotās Atklāsmes vienotās sistēmas nekļūdīgumu. Atklāsmēs redzēto Dieva īpašie cilvēki ir pierakstījuši atbilstoši savām limitētām spējām, tā laika vārdu krājuma un kultūras īpatnībām. Bībele nav verbāls diktāts, bet gan domu pieraksts. Kaut arī sākotnēji Teksti tika rūpīgi pārrakstīti, lai neizlaistu pat kādu burtu, tomēr ideāli precīzi iztulkot Bībeli

daudzās valodās ir bijis neiespējami.

DIEVA VĀRDA ATKLĀSMĒ SĀKOTNĒJI NAV KĻŪDU. KĻŪDAS IR TIKAI DAŽĀDOS TULKOJUMOS UN CILVĒKU MALDĪGĀS INTERPRETĀCIJĀS.

AV martā publicētā raksta „*Vai Bībelē ir kļūdas?*” sākuma pirmais apakšvirsraksts „*Bībeles divi datējumi par Jēzus nāvi*”, kā arī tālāk minētie četri „*apliecinājumi*” patiesībā ir tikai nepareiza interpretācija. Tā kā atbildes iespējas AV tiek limitētas, tad ar tām varat iepazīties draudzes mājas lapā www.ogresadventisti.lv Tur varat gūt arī plašāku ieskatu rakstos „*Pasā vai Easter Lieldienu unikālā Megas svētku diena*”, kā arī „*Sabatskolas kā draudzes sirds un dievkalpojuma daļas svarīgums*”.

Ja negribam tikt maldināti un maldināt citus, tad ir jāievēro Praviešu Gara un Rakstu Autora padoms:

„Sātans pastāvīgi pūlas uzmanību pievērst cilvēkiem Dieva vietā, bet ne Dievam. Tā vietā, lai cilvēki paši pētītu Rakstus un saskatītu savu pienākumu, viņš ļaudīm drīzāk liek skatīties uz bīskapiem, mācītājiem un teoloģijas profesoriem kā saviem vadoņiem. Un tad, pārvaldot šo vadoņu prātu, viņš ļaužu pulkus var ietekmēt atbilstoši savai gribai.” (*Lielā cīņā*, 595)

„Tā saka Tas Kungs: „*Nolādēts tas cilvēks, kas palaujas uz cilvēkiem un ieceļ miesu par savu atbalstu elkonī un kura sirds no Tā Kunga atkāpjas!*” (Jer.17:5)

Mg.Theol. Juris Driķis
Ogres draudze

LĪDZ AR KRISTU

Madara Bērziņa
Siguldas draudze

Jau ceturtā Jaunieši Kristum konference ir aiz muguras, bet vēl joprojām domās atrodos Jelgavas 1. ģimnāzijas telpās, no ēdnīcas, kurā tikko pasniegtas gardas un veselīgas pusdienas, palēnām dodos pa trepēm augšup uz galveno zāli, kurā daži jaunieši jau rosās ap skaņas iekārtām, citi ar Bībeli rokās un pierakstu kladīti blakus ieņēmuši labākās vietas, un vēl citi apspriež no rīta dzirdēto svētrunu.

Un tomēr, tur būdami, „mēs nespēlējām jauniešu konferenci, tā nebija vieta, kur vienkārši labi pavadīt laiku, gūt emociju piepildumu, bet pēc dažām dienām to visu aizmirst un turpināt ierasto dzīves ritmu.” Nē, īstais piedzīvojums mums tikai sākas...

Konference „Līdz ar Kristu” norisinājās Jelgavā no 30. marta līdz 1. aprīlim. Viss sākās Piektdienas vakarpusē ar reģistrēšanos, kuras laikā konferences dalībnieki apstiprināja savu dalību, pieteicās semināriem, izvēlējās evaņģelizācijas veidu, kurā darbosies, kā arī iegādājās īpašu JK konferences pieprasdi, tādējādi materiāli atbalstot „IMPACT Latvija”, kurš notiks šā gada vasarā no 10. līdz 19. augustam Aizkrauklē un būs 9 dienas garš evaņģelizācijas pasākums. Atklāšanas daļā visi tika iepazīstināti ar programmu un konferencei komponēto himnu „Līdz ar Kristu”, kuras vārdi cieši gāja roku rokā ar konferences galveno domu, kas balstīta apustuļa Pāvila vārdos, kas atrodami Galatiešiem 2:20. Tam sekoja iepazīšanās spēle, kuras laikā dalībnieki uzzināja nedaudz vairāk viens par otra mīļākajām Bībeles rakstu vietām, spīgtākajām atbildētajām lūgšanām, kā arī par pavisam ikdienišķām lie-

tām, kuras atklāja sarunu biedra personības šķautnes un ska-tījumu uz dzīvi.

Rītos un vakaros bija iespējams klausīties Daumanta Kleimaņa un Mārtiņa Subatoviča svētrunas, caur kurām Dievs mūs katru uzrunāja savā unikālā veidā, savukārt pēc svētrunām bija atvēlēts laiks liecībām un savām pārdomām par dzirdēto. Arī par skaistu, noskaņu radošu mūziku fonā tika padomāts, tā vien šķita, ka katra mazākā mūzikas skaņa piepildīja telpu ar vibrācijām, pret kurām vienaldzīgam palikt bija grūti.

Konferences dalībnieki rītos un vakaros izmantoja īpašu laiku – „Personīgo laiku ar Dievu” jeb PLAD, lai vienatnē lasītu Bībeli un sarunātos tikai un vienīgi ar Dievu, tādējādi iepazīstot mūsu Radītāju un Pestītāju labāk. Līdzīgam mērķim kalpoja arī „Lūgšanu Istaba”, telpa, kurā pabūt vienam, sako-pot savas domas un nodoties lūgšanām.

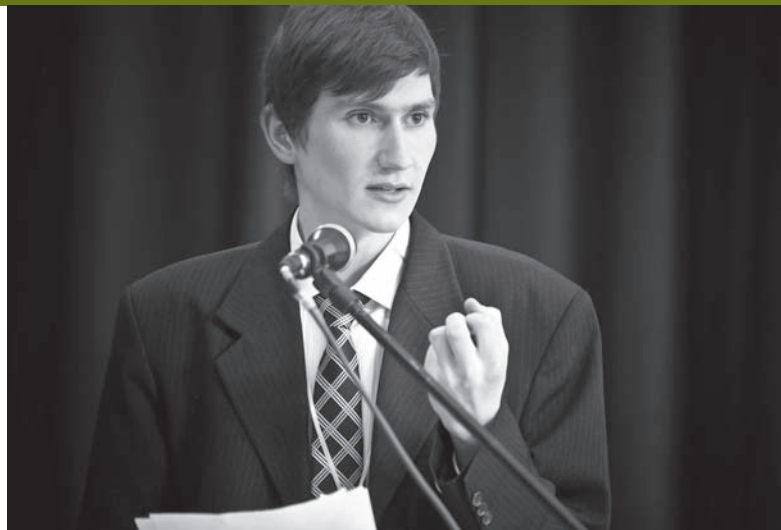
Sabata rīts tika pavadīts dievkalpojumā Septītās dienas adventistu Jelgavas baznīcā, kur uzrunu līdzdalīja gan LDS bīskaps Viesturs Reķis, gan arī Daumants Kleimanis, bet dievkalpojuma konferences dalībnieki atgriezās Jelgavas 1. ģimnāzijas telpās, un bija pienācis laiks izvēlētajiem semināriem,

kurus pārvaldīja mūsu pašu JK jaunieši: Inga Priede vadīja semināru „Vai Bībele ir vienkārši vēl viena grāmata?”, Elīze Kūma deva vērtīgus padomus par to, kā sekot līdzī savam budžetam un sakārtot savas finanses pa plauktiņiem seminārā „Kristietis un finanses”, Krišjānis Grīnbergs pārliecināja par laika plānošanas nozīmīgumu seminārā „Mirkļa vērtība: Laika plānošana un produktivitāte”, Līva Priediņa argumentēja padomdevēja vērtību cilvēka garīgajā izaugsmē savā seminārā „Vai kristiešiem ir nepieciešami labi padomi no citiem kristiešiem?”, Miķelis Ābols sniedza padomus, kā veiksmīgāk liecināt par Dievu citiem „Personīgā dvēselu

mantošana”, un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais semināru sarakstā bija Ansis Roderts ar semināru „Evanģelizācija kā dzīves modelis”.

Svētdienā visi konferences dalībnieki sadalījās grupās un devās ielās, lai veiktu dažāda veida evaņģelizācijas pasākumus, vieni ar anketu palīdzību centās uzzināt, kas notiek cilvēku sirdīs un rosināja pārdomāt garīgas tēmas, citi ar viņiem lūdza Dievu turpat uz ielas. Tāpat bija divas lielas dziedātāju grupas, kas ar dedzīgām sirdīm un skanīgām balsīm slavēja Dievu dziesmās, un pašā Jelgavas centrā tika izveidota Lūgšanu Pietura – kā lielos, tā mazos draugus piesaistīja krāsainie, vējā dejojošie baloni, kurus bija iespēja palaist gaisā, pirms tam tiem piesienot klāt lapiņu, uz kuras garāmģājēji uzrakstīja savas lūgšanas vai vēlēšanās. Par spīti stindzinošajam vējam un sarkanajiem vaigiem, pēc evaņģelizācijas konferences valdīja pacilāta un pozitīva gaisotne, liecībās konferences dalībnieki burtiski staroja un atzina, ka šī evaņģelizācija izdevusies veiksmīgāka nekā cerēts. Protams, bija arī cilvēki, kuru sirdis mums neizdevās

aizsniegt, taču tieši tādēļ lūgšanas par Labās Vēsts pasludināšanu nerimstas.

Konferences noslēgums pienāca negaidīti ātri, tā vien šķita, ka laiks šajās trīs dienās kaut kur ļoti steidzas. „Gaidīju jauku konferenci, kas mani stiprinās un pacels. Bet nedomāju, ka tā atstās tik lielu iespaidu! Un nē, tās galīgi nav emocijas. Ja tās būtu emocijas, es šorīt justos draņķīgi, ka konference jau pagājusi. Bet es šorīt jūtos piepildīta, nākotne, kas visu laiku šķita mazliet tumsā sabiezējusi, tagad nesatrauc – es zinu: līdz ar Kristu esmu krustā sista, un nu nedzīvoju es, bet manī dzīvo Kristus,” tā savus iespaidus apraksta Inga Priede, viena no daudzajiem aktīvajiem jauniešiem, kuri darīja visu iespējamo, lai šī konference izvērstos par brīnišķīgu, svētībām bagātu nedēļas nogali, kuras rezultātā cilvēki mainītos nevis uz emociju, bet gan uz Dieva Vārda pamata.

... Un jau atkal, gluži tāpat kā konferences sākumā, cilvēki ar somām uz mugurām un guļammaisiem rokās soļoja pa gaiteni, tikai šoreiz, ejot ārā pa durvīm, viņu sejās bija redzams smaids un nojaušama vēlme kaut ko dzīvē mainīt.

Rafats Kamals,
Septītās dienas adventistu Transeiropas
divīzijas lauka sekretārs

KONFLIKTI DRAUDZĒ

Draudzes vidē konflikti uzskatāmi par normālu parādību, un agrāk vai vēlāk visi draudžu vadītāji ar tiem sastopas. Atšķirībā no biznesa pasaules vadītājiem, kuriem ir autoritāte pieprasīt kaut ko mainīt, draudzes vadītājiem jāpaļaujas uz Dieva dotajām dāvanām, lai panāktu visu konfliktā iesaistīto pušu brīvprātīgu salīdzināšanos – viņiem jābūt kā starpniekiem.

Konflikti un nesaskaņas ir iespējamās attiecībās ar kolēģiem, draudzes locekļiem vai jebkuru cilvēku ar citādu skatījumu. Pretējas personības, konkurējošas vīzijas un atšķirīgs garīgais briedums (tie ir tikai daži piemēri) var izraisīt jebkāda veida konfliktus, sākot ar nevainīgu pārpratumu līdz neatbilstoši uzvedībai un atklātam naidam. Ir arī cilvēki, kuri paši sevi svaidījuši ar “konfliktēšanas gara dāvanu”. Viens no lielākajiem izaicinājumiem ir prasmīga sadarbība un vienotība darbā ar šādiem draudzes locekļiem un kolēģiem.

Vispirms jāsaprot, ka konflikts, kas norisinās draudzes vidē, ir visnotaļ neparasts – tajā organizācija satiekas ar dažādām personībām, ģimenēm, teoloģiju un, protams, ticību. Šāda kombinācija rada gan izaicinājumus, gan iespējas. Mūsu Kun-

ga brālis Jēkabs uzskatīja, ka konflikts rodas cilvēka sirdī, un ārēja konflikta cēlonis meklējams attiecīgā cilvēka iekšējās pretrunās. Viņš rakstīja: „No kurienes kari, no kurienes cīņas jūsu starpā? Vai ne no turienes, no kārībām, kas cīnās jūsu locekļos?” (Jk.4:1)

Apd. 6:1-7 aprakstīts viens no pirmajiem Jaunās Derības agrīnās draudzes konfliktiem – daži draudzes locekļi jutās aizvainoti, jo uzskatīja, ka draudzes vadītāji veltīja vairāk uzmanības atraītnēm. Arī šodien bieži vērojamas situācijas, kad draudzes locekļiem, jūtoties atstātiem novārtā, rodas aizvainojums.

Šī raksta mērķis ir identificēt veidus, kā šobrīd draudzes vidē tiek risināti konflikti, kā arī rosināt mainīt draudzes iekšējo kultūru, lai iespējamie konflikti tiktu risināti radošā

un pārveidojošā ceļā. Šādas pārmaiņas nepieciešamas, lai draudze varētu sniegt patiesāku un aktīvāku liecību gan tās iekšienē, gan uz sabiedrību vērstajās aktivitātēs. Šī raksta mērķis nav iztirzāt konfliktus un izlīgšanu starp brāli (vai māsu), kurš pret otru ir „grēkojis”, kā to Kristus māca Mt.18. nodaļā.

Pārpratumi saistībā ar vārdu „konflikts”

Būtiski atcerēties, ka ne visi konflikti ir slikti, lai gan nepareizi vadīti vai neatrisināti konflikti var izvērsties par īstu katastrofu. Viens no iemesliem, kāpēc ir grūti runāt par konfliktiem draudzē, saistīts ar to, ka atšķirīgi saprotam vārdu „konflikts”. Karolīna Šroka-Šenka grāmatā „*Making Peace with Conflict: Practical Skills for Conflict Transformation*” minējusi četrus visbiežāk sastopamos maldīgos uzskatus par konfliktiem draudzes vidē¹:

1. Mēs apzīmējumu „konflikts” parasti piemērojam saspīlētam situācijām, kurās vērojami negatīvi elementi, bet neietveram situācijas, kurās ir pozitīvs vai konstruktīvs risinājums.
2. Mums ir tendence sāpes un grūtības uzskatīt par negatīvu pieredzi, no kuras vajadzētu izvairīties, nevis kā neizbēgamu un neatņemamu izaugsmes un radošuma, kā arī kristiešu mācekļības sastāvdaļu.
3. Kristiešu vidū bieži sastopamies ar uzskatu, ka konflikts ir nepareizs un grēcīgs. Patiesībā konflikts var būt neitrāls, bet tajā iesaistīto cilvēku attieksme un rīcība ietekmē pareizu vai nepareizu rezultātu.
4. Cilvēkiem patīk domāt, ka „vienam otru mīlēt” vajadzētu būt viegli, bet īstenībā radoši tikt galā ar mūsu atšķirībām un nesaskaņām kristīgā vidē ir visnotaļ sarežģīti un grūti.

Nenoliedzami, ir brīži, kad no konflikta nepieciešams izvairīties, tomēr, ja pieņemsit kopīgu draudzes vai personīgo nostāju būt „vienmēr laipniem”, tas visdrīzāk sekmēs pieaugošu saspīlējumu, kas vēlāk var kļūt iznīcinošs. Izvairīšanās no konfliktiem nozīmē arī palaist garām neizmantotas iespējas radoši risināt saspīlējumus un nesaskaņas kristīgas draudzes vidē.

Pārveidojošā pieeja konfliktiem

Tātad, izvērtējot šo jautājumu, mums kā vadītājiem jāatbild, ko mēs domājam par konfliktiem. Džons Pols Līdarhs grāmatā „*Preparing for Peace: Conflict Transformation across Cultures*” aicina konfliktu asociēt ar terminu „konfliktu pārveidošana” (nevis, kā ierasts, „konfliktu risināšana” vai „konfliktu menedžments”). Viņš to pamato, rakstot:

„Pārveidojošā pieeja ir uzskats, ka konflikts ir normāla, vienmēr pastāvoša parādība cilvēku savstarpējās attiecībās. Konflikts nozīmē konstruktīvu pārmaiņu iespējas. Daudzi no mums itin labi zina, ka konflikti bieži beidzas ar ilgstošiem sāpju un iznīcības periodiem. Taču pārveidošanas atslēga ir tiekšanās konfliktā vienmēr saskatīt izaugsmes iespēju.”²

Līdarhs uzsver, ka pārveidojošā pieeja konfliktam var būt dziļi garīgs process, kas prasa daudz lūgšanu, kalpošanu, uzturēšanos, disciplīnu, jaunas iemaņas, ilgstošu vingrināšanos un neatlaidību – tas var kļūt par pozitīvu pavērsienu mūsu

1 Schrock-Shenk, C., „*Making Peace with Conflict: Practical Skills for Conflict Transformation*” (Scottsdale, PA: Herald Press, 1999), 33.-34. lpp.

2 Lederach, J. P., „*The Little Book of Conflict Transformation*” (Inter-course, PA: Good Books, 2003), 15. lpp.

PĀRDOMĀM...

Atsakies no savām tiesībām!

„Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir arī Kristū Jēzū, kas, Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, bet Sevi iztukšoja, pieņemdamas kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs.” – Filipiešiem 2:5-7

Vai kāds jums ir nodarījis pāri? Ja tā, jums jāpieņem lēmums. Vai pavadīsiet laiku un enerģiju, domājot, kā būtu varējis būt, vai koncentrēsieties uz to, kas patiešām var būt?

Pat ja jūsu pusē ir taisnība, iespējams, jūs nekad nespēsīt pavērst par labu to, ko esat izdarījuši nepareizi. Nemitīga cīņa par savām tiesībām jūs nogurdinās, liks justies aizvainotiem un dusmīgiem. Tās ir iznīcinošas emocijas, kas pārtiek no mūsu enerģijas un padara mūs negatīvus. Turklāt cilvēki, koncentrējoties uz saviem pareizajiem un labajiem darbiem, bieži skatās atpakaļ nevis uz priekšu. Pārstājot uztraukties par savām tiesībām, varam koncentrēties iešanai pareizajā virzienā, un tas mūs atbrīvo, lai varam doties uz priekšu savā ceļojumā. Mēs atzīstam nepareizos darbus, lēmumus un rīcību, bet mēs tos piedodam un koncentrējamies uz to, ko varam ietekmēt – saviem pienākumiem. To darot, vairojas enerģija, pieaug potenciāls, un mūsu izredzes strauji uzlabojas.

„Tavs veiksmes ceļvedis.
Apsolījumi vadītājiem katrai dienai”

personīgajā garīgajā attīstībā.

Konflikti prasa mūsu uzmanību un skaidri definētus nolūkus

Ja runājam par pārveidojošo pieeju konfliktsituācijām draudzē, pozitīva rezultāta sasniegšanas atslēga ir nedalīta uzmanība un klausīšanās. Tas nozīmē ieklausīties Dieva balsī, uzmanīgi klausīties tajos, kuri ir iesaistīti, atpazīt „laika zīmes”, kā arī kopīgiem spēkiem rast atbildes uz jautājumu, ko nozīmē būt draudzei šodienas strauji mainīgajā laikmetā. Atradu kādu lielisku Otto Šreimera rakstu „*Uncovering the Blind Spot of Leadership*”. Pēc tam izlasīju arī viņa sarakstīto grāmatu „*Theory U: Leading from the Future as it Emerges*”. Šreimers raksta, ka veiksmīga vadīšana jebkura konflikta risināšanā atkarīga no veltītās uzmanības (klausīšanās) un nolūkiem, kādi ir vadītājam. Turklāt Šreimers uzskaita četrus klausīšanās līmeņus, kas nepieciešami saskaroties ar konfliktu un ieviešot tajā pārmaiņas³:

1. *Lejupielādēšana* – kad viss dzirdētais apstiprina jau jums zināmo.
2. *Faktoloģiskais līmenis* – klausītājs (problēmu risinātājs) ieklausās faktos vai neērtā/nepatīkamā informācijā. Vadītājam šajā fāzē jāprot izslēgt savu iekšējo nosodošo balsi un koncentrēties uz to, kas atšķiras no jau zināmā, ļaujot iegūtajām atbildēm un informācijai runāt uz jums. Citiem

3 Scharmer, Otto C., „*Theory U: Leading from the Future as it Emerges*” (Berrett-Koehler Publishers, 2009), 134. lpp.

vārdiem, jūs saņemat apstiprinājumu par jau zināmo un iegūstat „jaunu informāciju”.

3. *Empātiskais līmenis* – šis jau ir dziļāks klausīšanās līmenis, kurā vadītājs iesaistās īstā dialogā. Šajā fāzē jūs attālināties no „kailajiem faktiem” un iedziļināties otra cilvēka stāstā. Lai varētu *izjust*, kā jūtas otrs cilvēks, nepieciešama atvērta sirds. Jūs aizmirstat savus plānus un domas un sākat saprast, kā pasaule izskatās ar otra cilvēka acīm – citiem vārdiem sakot, jūsu kā problēmas risinātāja jeb pārmainītāja perspektīva tiek pavērsta citā virzienā, lai spētu saskatīt un uztvert situāciju ar otra cilvēka acīm.
4. *Risinājuma līmenis* – klausītājs šajā līmenī ir klusāks un vairāk cenšas ieraudzīt „kopainu”. Šāda klausīšanās pēc būtības ir uz nākotni orientēta, koncentrējoties uz iespējām konstruktīvā veidā veikt pārmaiņas. Šajā līmenī notiek vairāk nekā tikai faktu uzklaušanās un empātiska līdzjušana. Šajā fāzē jūs ieejat dziļākā zināšanu līmenī, iegūstot arī zināšanas par labākajām nākotnes iespējām.

Šreimers piebilst, ka viens no galvenajiem klausīšanās mērķiem konfliktu pārveidošanas procesā ir, lai vadītājs jeb klausītājs ne tikai uzzinātu „faktus” vai paustu savu viedokli, bet arī palīdzētu runātājam izprast viņa vai viņas domas un izjūtas par attiecīgo konfliktu, tā palīdzot saskatīt un atrast

„Miers nav konfliktu trūkums, bet radoša alternatīva reakcijai uz konfliktiem – alternatīva pasīvai vai agresīvai reakcijai, alternatīva vardarbībai.”

Dorotija Tompsone

nākotnes iespējas. Tikai atbrīvojušies no sākotnējiem aizspriedumiem un sasnieguši “risinājuma līmeni”, jūs varēsīt kopīgi vienoties par turpmāko ceļu un veidiem, kā novērst potenciālus konfliktus.

Izvērtēt konflikta līmeni

Slikti pārvaldīti konflikti, tiem attīstoties, var kļūt ļauni. Spīds Lī (kurš ir atzīts kā speciālists draudzes konfliktu jautājumos) grāmatā „*Discover your Conflict Management Style*” ir minējis pamatprincipus, kā atšķirt un identificēt dažādos konfliktu intensitātes līmeņus. Lī piedāvā piecus galvenos konfliktu intensitātes līmeņus⁴:

1. *Problēmas, kas jāatrisina* – šajā līmenī iesaistīt atšķirīgi cilvēki, bet viņi savu uzmanību ir koncentrējuši uz problēmu nevis uz citiem cilvēkiem. Komunikācija ir skaidra un noteikta, iesaistītie cilvēki vēlas atrisināt radušos problēmu. Šis ir normāls un visnotaļ veselīgs konfliktu līmenis, kas sastopams pilnīgi visās draudzēs.
2. *Nesaskaņas* – šajā līmenī cilvēkus vairāk uztrauc sevis aizsargāšana nevis problēmas risināšana. Komunikācija ir vispārinātāka, un cilvēki neatklāj informāciju, kuru šķietamie oponenti varētu izmantot pret viņiem. Arī šādas konfliktsituācijas ir normāli piedzīvot draudzēs.

3. *Sāncensība* – šajā līmenī cilvēku attieksme izmainās, un uzmanības centrā nonāk cīņa par to, kurš uzvarēs strīdā. Šādās situācijās valda vinnētāja – zaudētāja attiecības. Komunikācija kļūst sarežģītāka, jo tiek izteikti personīgi apvainojumi. Arī šis konfliktu intensitātes līmenis draudzēs nav nekas neparasts.
4. *Cīņa vai bēgšana* – šajā līmenī iesaistītajām pusēm mērķis

„Kur divi vai trīs ir sanākuši kopā, tur ir iespējams konflikts.”

Rafats Kamals

ir citus sāpināt, no tiem atbrīvoties, vai, ja tas neizdodas, pašiem doties projām. Notiek acīmredzama dalīšanās, izvirzās līderi, un uzmanības centrā ir nevis draudzes kā vienota kristiešu kopuma intereses, bet atsevišķas grupas labums. Šajā komunikāciju līmenī ir raksturīga citu vainošana, negatīva stereotipu izmantošana, kā arī paštaisnums. Draudzes reti sasniedz šādu konfliktu intensitātes līmeni, bet, ja tas notiek, lai saglabātu draudzi, ir nepieciešama palīdzība no ārpusēs.

5. *Nesamierināmais līmenis* – šajā līmenī pretējo pušu mērķis ir vienam otru iznīcināt. Šādās situācijās dalībnieki uzskata, ka cīnās par universāliem principiem, tāpēc rezultāts attaisno jebkurus līdzekļus. Komunikācijai raksturīga citu tieša nomelnošana, galēja emocionālā nelīdzsvarotība, nesavaldība, nespēja apstāties, aizmirstot par strīdus jautājumiem. Tas ir visiznīcinošākais līmenis, un šādos gadījumos nepieciešams iesaistītās puses vienu no otras izolēt, radot apstākļus, kuros iespējams uzturēt mieru, ja ne samierināt.

Apzinoties šos konflikta līmeņus, Lī palīdz izprast grūtības, kas var rasties, darbojoties ar konfliktsituācijām draudzē. Būtiska problēmu risināšanas daļa ir precīza intensitātes līmeņa noteikšana. „Ja neatpazīsit konflikta līmeni, jūs labākajā gadījumā nepadzīsit nekādas pārmaiņas, bet sliktākajā gadījumā radīsiet pretēju efektu. Nepareizi nosakot konflikta līmeni, jūs drīzāk nodarīsiet ļaunu nekā labu.”⁵

Noslēgums

Draudzē noteikti ir nepieciešams sekmēt „miera kultūru”. Daļa no „miera kultūras” veidošanas ir tas, ko konflikta situācijās domājam par sevi kā vadītājiem un par citiem (gan individuāli, gan grupās), lai panāktu pārveidojošu pieeju konfliktam. Mūsu mērķim nevajadzētu būt visu nesaskaņu likvidēšana, bet ierobežot nekristīgas darbības, kas nesaskan ar Kristus bausli „mīlēt vienam otru”, proti, „aizkulišu runas”, baumošanu, „rādīšanu ar pirkstu” un otra garīgu nokaušanu. Izpratnes veidošana par konfliktiem un atbilstošas konfliktu risināšanas kultūras veidšana mūsu draudzē ir daļa no kristīgas mācekļības. Mums jāmācās arī nepiekrīt citiem (pat ticības jautājumos) atspoguļot „Patiesības evaņģēliju”.

4 Leas, S., „Moving Your Church Through Conflict” (Bethesda, MD: Alban Institute, 1985), 17.-22. lpp.

5 Byd-Macmillan, E. And Savage, S., „Transforming Conflict: Different Theological Stances” (York: Foundation for Church Leadership, 2008), 76. lpp.

Tas, kā tiekam galā ar konfliktsituācijām, atspoguļojas arī mūsu kā draudzes liecināšanas un misijas darbā. Tas ir vienlīdz svarīgi mūsu draudzībai ar vietējām kopienām un sabiedrību. Draudze, kurā vērojamas veselīgas attiecības un veiksmīgas konfliktu pārveidošanas metodes, ir dzīva liecība patiesai ticībai Jēzum Kristum. Mums ir vienreizēja iespēja dalīties Kristus labajās vēstīs ar sabiedrību, kas izsalkusi pēc neviltotām attiecībām un patiesām Kristus mīlestībā sakņotām rūpēm citam par citu. Konfliktu ignorēšana vai izlikšanās, ka to nav, lai uzturētu mūsu „jauko cilvēku” un „bezkonfliktu kopienas” tēlu, nav labākais veids draudzes misijas piepildīšanai. Un draudze, draudzes vadība, kas atradusi veiksmīgu konfliktu risināšanas veidu, var būt „labā vēsts” visai mūsu plašajai kopienai. Kāds reiz sacīja: „Konflikti draudzē var šķīst kā traucēklis īstā darba darīšanai, tomēr *tā ir daļa no īstā darba*.” Īstas, neviltotas attiecības var kļūt par spēcīgu liecību mūsu draugiem un kaimiņiem.

„Ir trīs veidi, kā tikt galā ar atšķirībām: dominēšana, kompromiss un integrācija. Dominējot tikai viena puse saņem to, ko vēlas; ar kompromisu neviena puse nesaņem to, ko vēlas; integrējoties mēs atrodam ceļu, kā abas puses var iegūt to, ko vēlas.”

Mērija Pārkere Follē

Konfliktu risināšanas stili

Kenets Tomass un Ralfs Lilmens identificējuši piecus galvenos konflikta risināšanas stilus. Viņi apgalvo, ka cilvēkiem parasti piemīt kāds konkrēts konfliktu risināšanas stils, kam viņi dod priekšroku. Taču viņi arī atzina, ka dažādi stili bija noderīgi dažādās situācijās. Viņi izstrādāja Tomasa-Kilmerna Konflikta veida noteicēju (TKI), kas palīdz noteikt, kuru stilu cilvēks izvēlētos konfliktsituācijās.

Turpinājumā sniegta informācija ir kopsavilkums viņu atklājumiem par pieciem konfliktu risinājumu stiliem:

Izvairīgais: Daži cilvēki tiecas pēc neitralitātes, „sēdēšanas uz žoga”, jo viņi jūtas neērti, saskaroties ar jebkāda veida dūsmām. Dažkārt šāda izvairība vēl vairak saasina vai sakāpina jau nokaitētu situāciju. Izvairīšanās var būt priekšrocība tikai tad, ja neesat daļa no problēmas, vai daļa no risinājuma. Jūsu pienākums nav vienmēr „izlabot” katru konfliktu, kas izceļas jūsu darba vietā vai ģimenē.

Pielāgotājs: Pielāgotājs cenšas panākt, lai visi būtu laimīgi. Šādu cilvēku mērķis ir vispārēja saskaņa, un tas ne vienmēr nozīmē konflikta atrisinājumu. Pielāgošanās būtu pieņemama, ja strīda jautājumi ir nenostrīdīgi, vai, karstasinīgo iesaistīto personu un situācijas nokaitētības dēļ, tiktu neatgriezeniski sabojātas cilvēku savstarpējās attiecības. Taču tas ir tikai īslaicīgs risinājums.

Kompromisa meklētājs: Šādi cilvēki parasti piedāvā risinājumus, kas pirmajā brīdī šķiet atrisina radušos konfliktu.

Taču abas iesaistītās puses paliek neapmeirnatas, jo abas atsakās no kaut kā, ko ir gribējušas. Kompromiss vislabāk darbojas, ja ir maz laika un abas iesaistītās puses kaut ko iegūst. Taču tā nav izcila situācija, jo, šādos gadījumos, katra puse arī kaut ko zaudē.

Sāncenis: Sāncensiem konflikts ir kā spēle. Šo cilvēku uzmanību piesaista vara. Sāncensības pieeja ir pieņemama, ja visas iesaistītās puses apzinās varas lomu savstarpējās attiecībās, un atzīst, ka pavēlēm seko darbība. Līdzīgi kā iepriekšējie varianti, arī šis ir īslaicīgs risinājums. Konflikts atgriezīsies, iespējams, vēl spēcīgākā veidolā nekā iepriekš.

Starpnieks: Šādi cilvēki meklē vienprātību, un darīs visu iespējamo, lai to panāktu. Starpnieka funkcijas vislabāk darbojas, ja iesaistītajām pusēm piemīt konfliktu risināšanas prasmes. Starpnieki meklē metodes, kas apmierina abas iesaistītās puses, vienlaicīgi paturot izvīrītos mērķus un vērtības. Šis ir labākais komunikāciju pārrāvuma risinājums.

Pētnieciskos materiālos par konfliktu risināšanu ieteikts, ka vislabākais veids, kā nodrošināt veiksmīgu konflikta risinājumu, ir izmantot problēmu risināšanas pieeju, sekojot šādām vadlīnijām:

Atzīstiet problēmu – Pieņemiet lēmumu pārrunāt problēmu vai konfliktu. Nosakiet savu konflikta risināšanas stilu. Norunājiet tikšanos.

Pārrunājiet problēmu – Izlemjiet, kādus jautājumus uzdosīt. Esiet gatavs klausīties. Vai jums ir viedoklis šajos jautājumos? Vai jūs saprotiet otra cilvēka viedokli?

Vienojieties par risinājumu – Ģenerējiet pēc iespējas vairāk ideju, un pārrunājiet katru alternatīvu. Visas idejas pārrunājiet, paturot prātā abu iesaistīto pušu intereses un vajadzības. Kopīgi vienojieties par abpusēji pieņemamu risinājumu. Izlemiet, kā to īstenot.

Pārbaudiet rezultātus – Izlemiet, kā jūs pārbaudīsiet, ka pieņemtais lēmums tiek īstenots. Pārliecinieties, ka konflikts tiešām ir atrisināts, un visi ir apmierināti. Vērojiet, vai nav nepieciešami kādi papildus soļi.

Rafats Kamals

Izmantotā literatūra:

„Thomas-Kilmann Conflict Mode Instrument”; autori: Kenneth Thomas un Ralph Kilmann

„The Eight Essential Steps to Conflict Resolution”; autors: Oliver Ramsbotham

Uģis Dauksts
adventistu Dobeles draudzes
mācītājs

Pazaudēts LAIKS

Veltīts cilvēk bērnam, kas strādā un cenšas, bet kuram ne vienmēr pietiek laika. Vai kādreiz esat pārdomājuši, ko jūsu dzīvē nozīmē laiks? Vai esat kādreiz fantazējuši par to, ko Debesu valstībā nozīmē laiks?

Interesanti, kā Debesu valstības pilsoņi dzīvoja pirms Lucifera sacelšanās? Man šķiet, ka debesis nepazīna tādus izteicienus, kā mēs dzirdam šodien – „veltīgi izšķiests laiks”; „pazaudēts laiks”; „vilšanās laiks”; „cerību laiks”; „izniekots laiks”; „launi laiki”; „žēl sava laika”.

Atverot Rakstus, mēs jau pirmajā nodaļā varam izlasīt, kā viss sākās. Tumsā un tukšumā tiek radīta skaista, brīnišķīga planēta. Lai planēta varētu pastāvēt, tiek radīta planēta un zvaigžņu sistēma. Vai mūsdienu cilvēks spēj apjaust to prieku un interesi, ar kādu visā tapšanas procesā noraudzījās debesu būtnes? Mēs nespējam apzināties, kā daudzie eņģeļu pulki noelsās aiz pārsteiguma un sajūsmas pēc katras radīšanas dienas. Un kāds sajūsmas sauciens atskanēja Visuma telpā, kad pēc sešām radīšanas dienām parādījās mazā, zilā planēta Zeme. Vislielākais pārsteigums

bija sestajā dienā, kad Dieva rokas pieskārs zemes pīšļiem. Pirmo reizi Visuma vēsturē tika radīta būtnē, kas ļoti līdzinājās Dievam. Kad pirmajā cilvēkā Dievs iepūta dzīvības dāvu, vārdi pārvērtās slavas dziesmā.

Vilšanās un cerību laiks

Bet bija arī kāds, kas stāvēja nomaļus no pārējiem un savā sirdī nodomāja: „Velti radīts, **veltīgi izšķiests laiks!** Es taču izmānīšu no Ādama un Ievas šo planētu. Viņi man to pārdos par neizpildāmu solījumu! Dievs jau paredzēdams, ka Lucifers mēģinās apdraudēt tikko radītās planētas iemītniekus, noliek robežstabu – Ļauna un laba atzīšanas koku. „Tikai pie šī koka tu drīksti runāt ar cilvēku!”

Mums cilvēkiem ir grūti saprast, ka Radītājs no savām radītajām būtnēm vēlējās tikai mīlestību no brīvas gribas. Cilvēks vienmēr ir ļoti augstu vērtējis

savu personisko brīvību. Un tieši šis koks deva cilvēkam iespēju izvēlēties. Dievs, piešķirot šim kokam īpašu statusu, it kā pasaka cilvēkiem: „Es nevēlos jūs piespiest Mani mīlēt!”

Pēc īpašas nozīmes piešķiršanas kokam Lucifers, skatoties uz šo koku, savā sirdī sacīja: „**Pazaudēts laiks!** Es viņos izraisīšu nepiepildāmu vēlmju sajūtu, un viņi atsauksies kārdinājumam.” Vai cilvēkiem bija jāiepazīst ļaunums, lai varētu novērtēt, kas ir laime un miers? Vai mums, cilvēkiem, ir jāiepazīst pazemojums, lai saprastu, kas ir Dieva žēlastība?

Ieguvums no paskatīšanas aiz durvīm bija bailes, apvainojumi, radības sāpes, nolādēta zeme, neizmērojami smags darbs sevis uzturēšanai un bēgļu gaitas. Nepiepildītais čūskas apsoltījums atnesa **vilšanās laiku**. Sāpes plosīja abu sirdis. Redzot, kādas sāpes izraisījis grēks, Dievs savā žēlastībā dāvāja cerību par

atgriešanos Ēdenes dārzā. Apsolījums par naidīgajām attiecībām starp sievas dzimumu un čūskas dzimumu dāvāja **cerību laiku**.

Zeme pēc cilvēka kļūdas pildījās ar naidu un ļaunumu. Jo cilvēka laiks gāja tālāk, jo cilvēku savstarpējās attiecības pasliktinājās. Cilvēki kā apmāti no sava naida un skaudības vienam pret otru vairs neatzina nekādu likumdošanu, ne Dieva, ne cilvēku. Pazuda jebkādas dabiskās sirdsapziņas barjeras.

1. Mozus gr. 6. nod.

5 Kad Dievs redzēja, ka cilvēku ļaunums augtin auga zemes virsū un ka viņu sirdsprāta tieksmes ik dienas vērsās uz ļaunu,

6 tad Dievam kļuva žēl, ka Viņš cilvēku zemes virsū bija radījis, un Viņš Savā sirdī ļoti noskuma.

Atšķirībā no cilvēkiem Dievs labi saprata, ka visa cilvēces dzīve tiek virzīta uz iznīcību. Taču arī tagad bija atrisinājums smagajai situācijai. Ūdens attīrītu zemi no ļaunuma un naida varas.

1. Mozus gr. 6. nod.

7 Un Dievs sacīja: “Es iznīcināšu no zemes virsus cilvēku, kuru Es esmu radījis; cilvēku līdz ar lopiem un rāpuļiem, un putniem gaisā, jo Man ir žēl, ka Es tos esmu radījis.”

Visā šajā trakuma pārņemtajā dzīvē atradās cilvēkbērnu ģimene, kas vienmēr turēja Dieva atziņu augstā godā savā ģimenē. Šinī ģimenē mīlestība tika sargāta un lolota. Dievs savā žēlastībā piešķīra šai ģimenei tiesības palikt pie dzīvības. Dievs ļoti precīzi nodalīja grēku no žēlastības. Tā parādot visam Universam, ka taisnīgs spriedums iekļauj gan taisnīgu tiesu, gan bagātu žēlastību. Noasa ģimenei tika dota iespēja turpināt cilvēka cilti.

1. Mozus gr. 6. nod.

8 Bet Noa atrada labvēlību Dieva acīs.

17 Jo redzi, Es likšu nākt ūdensplūdiem zemes virsū, kas iznīcinās visu radību zem debesīm, kam vien ir dzīvības dāva: visam, kas zemes virsū, būs nobeigties.

18 Bet ar tevi Es celšu derību. Tu iesi šķirstā, tu, tavi dēli, tava sieva un tavu dēlu sievas līdz ar tevi.

Dabas katastrofai tika dota atļauja izpausties visā savā spēkā. Vai Lucifera sirdī bija prieks, redzot, kā cilvēki izmisīgi cīnās ar dzīvniekiem par augstāku vietu uz klints? Vētra

rimās. Un Lucifera skats meklēja, kur ir šķirsts? Viņš pavērās uz ūdens klajumu – tur tālumā peldēja šķirsts, kuru apsargāja nekritušie eņģeļi. Tur tajā šķirstā bija sievas dzimums, kas kādreiz viņam samīs galvu! Naidis pārņēma Lucifera sirdi:

„Veltīgi, Dievs, Tu **izniekoji savu laiku**, ķēpādamies ar šo cilvēku ģimeni! Kad plūdi beigsies, es radīšu nesaskaņas ģimenē, un mana vara atkal pieaug.”

Kad ķēniņš Dāvids bija izkarojis visus Kunga karus, apspiedis visas sacelšanās un nostiprinājis savu varu pār Izraēlu, tad viņam radās doma par Nama celšanu Dievam. Dāvids no visas sirds vēlējās dot slavu un godu sa-

zaudēsi! Dievs, vai tev nav **žēl sava laika**?”

Pienāca laiks, kad Dieva tauta pazaudēja atziņu par Dieva mīlestību. Dievam arī šajā reizē bija risinājums. Nāca Dieva Dēls uz zemi, lai atgādinātu savai tautai par Dieva patieso raksturu. Dieva Dēls dzīvoja savas tautas vidū kā jebkurš normāls cilvēks ikdienas dzīvē. Kristus katru dienu izjuta cilvēku sāpes un izmisumu, un ilgas pēc labākas dzīves. Dzīvodams savas tautas vidū, Viņš dziedināja slimos, iedrošināja cerību zaudējušos, visur, kur vien Viņš atradās, tika sēta žēlastība, piedošana, mīlestība. Visur, kur Kristus gāja, atdzima cerība un ticība jaunai dzīvei. Cilvēku sirdis piepildīja

Dievs, piešķirot Ļauna un laba atzīšanas kokam īpašu statusu, it kā pasaka cilvēkiem: „Es nevēlos jūs piespiest Mani mīlēt!”

vam Radītājam. Viņa sirds vēlēšanos pastiprināja atziņa, ka tautai vienmēr ir jāatceras, kas ir tās īstais vadītājs. Taču Dievs lēma citādi.

2. Samuēla gr. 6. nod.

12 Kad tavš laiks būs piepildījies un tu dusēsi līdz ar saviem tēviem, tad Es uzcelšu tavu dzimumu pēc tevis, kas nāks no tavām miesām, tam Es nostiprināšu viņa ķēniņa valstību.

13 Un tas uzcelš namu Manam Vārdam, un Es nostiprināšu viņa ķēniņa valstības troni uz mūžīgiem laikiem. Dāvida dēls, izlūgdamies no Kunga gudrību, sāka būvēt templi Dievam. Atkal uzausa cerību laiks. Kad svētnīca tika pabeigta, ķēniņš un visa tauta vienojās slavas un pateicības lūgsnā savam Radītājam. Templi piepildīja Dieva labvēlības apliecinājums. Ķēniņa un tautas sirds pildījās ar prieku un mīlestību.

1. Ķēniņu grāmata 8. nodaļa

56 “Slavēts lai ir Tas Kungs, kas ir devis Savam Israēlam atpūtu, kā Viņš to bija apsolījis. Neviens vārds nav palicis nepiepildīts no tiem labiem vārdiem, ko Viņš runājis caur Savu kalpu Mozu.”

Taču Lucifers, noraugoties uz ķēniņa un tautas prieku, ar izsmieklīgu sirdi sacīja: „Templi Dievam, Sālamam, tu uzbūvēji. Bet uzticību Dievam tu pa-

miers. Tik daudz mīlestības tauta nekad nebija izjutusi!

Lucifera sirdī šajā laikā vārijās dusmas un naidis: „Mīlestību Tu, Dieva Dēls, iesēji tautas sirdīs! Taču tevi sagaida kaunpilna nāve krustā! Moks un nicinājums ir tava daļa! Dievs, **velti iztērēts laiks**, Tavš Dēls mirs pie krusa, un viss būs beidzies!”

Vai tiešām beigsies? Vai tiešām viss velti? Vai tiešām Dievs, sūtīdams savu Dēlu, ir tikai pazaudējis laiku?

Mēs katrs ejam savu dzīves ceļu, katram mums ir savi piedzīvojumi un notikumi dzīvē. Bieži ir tā, ka sirdi nospiež ikdienas rūpes, un bieži paši tuvākie cilvēki tevi nesaprot un neatbalsta. Daudzreiz ir vēlēšanās visu nosviest, pamest – kaut kur nobēgt kaktiņā vai ierauties sevī, savā alā un ne par ko nedomāt. Aizmirst visu, kas dara sāpes! Un tavā sirdī visu laiku skan vārdi: „Kā man viss ir apnicis! Es pūlos vaiga sviedros, un man nekas nesanāk, nekas nemainās!”

Ir tāda sajūta, ka visus tavus sapņus un darbus samīn un sabradā. Liekas, ka viss tiek izsviests mēslainē! Tādos brīžos liekas, ka tu esi zaudētājs. Ir sajūta, ka esi zaudējis cilvēkus un esi **pazaudējis savu laiku**.

Bet vai tā ir?!

Nenokar galvu, un nemoki savu sirdi! Esi pacietīgs, tavš dzīves darbs atnesīs augļus!

PALDIES TEV, DIEVS!

“Neliksim Dievu rāmjos! Rāmjiem ir robežas un mērāmi lielumi, Dievs ir bez robežām un bez mēra!” – šie vārdi zīmīgi iesāka Vispasaules lūgšanu nedēļai veltīto ikgadējo jauniešu pasākumu – Lūgšanu nakti, kas ierasti notika marta trešajā sestdienā.

Kopā Dievu slavēt un pielūgt ar citiem jauniešiem uz Lūgšanu nakti pulcējās vismaz 105 jaunieši. Dievu slavēt aicināja Rīgas 4. draudzes mūzikas grupa. Rīgas Ceļa Meklētāju klubs Dieva Draugi paralēli dziesmām bija sagatavojuši arī video Savādi Gan, teātra grupa 21. gadsimts rādīja improvizētu izrādi *Nāc mājās, meit!*, Anastasija, Kaspars un Edija no organizācijas Jaunieši Kristum stāstīja

liecības, draudze Korinta piedalījās ar slavēšanas dziesmām, ar pielūgsmes dziesmu piedalījās Agate, Ane, Evija un Edija, jauniešu klubs Vēstnieki stāstīja par nestuvēm un tās četriem stūriem, kā arī rādīja īsfilmu

Kas notiktu, ja...?, puiši no Ezeres piepildīja zāli ar emocionālu dziedājumu, bet Liepājas draudzes jaunieši noslēdza Lūgšanu nakti ar foršu video un priecīgu slavēšanu. Vakaru papildināja bīskapa V. Reķa sveiciens, mācītāju O. Mihailova un U. Dauksta uzrunas un liecības, kā lūgšana izmainījusi viņu dzīvi. Īpašs paldies vakara vadītājiem Izaurai, Gunāram, Andrim! Bija vienkārši un piepildīti! Paldies puišiem, kas palīdzēja tehniski – Armandam, Iljam, Raivim, Arnim, meitenēm, kas darbojās virtuvē - Ketijai ar palīgiem, Norai, visiem pārējiem jauniešiem, kas pieslēdzās! Paldies visiem, kas palīdzēja, darbojās, lūdza, lai pasākums izdodas! Paldies Latvijas draudžu savienībai par atbalstu! Un paldies, protams, ka tieši TU biji klāt!

Ieva Jākobsone

Kas notiktu, ja Tu VISU ATDOTU JĒZUM?

17. martā pl. 16:00 Baznīcas ielā 12a sākās adventistu jauniešu Lūgšanu nakts. Mēs ar Kārsavas draudzes jauniešiem mērojām tālu ceļu – vairāk nekā 300 km. Ceļš, protams, bija garš un grūts, taču tas bija tā vērts!

Uz šo pasākumu braucu tāpēc, lai atrastu atbildes uz daudziem sev svarīgiem jautājumiem, tostarp rast atbildi uz jautājumu – kas notiktu, ja es visu atdotu Jēzum? Par šo nekad agrāk nebiju aizdomājusies, taču tagad atradu arī atbildi uz šo jautājumu, pateicoties šim pasākumam, jauniešiem un visiem pārējiem, kas tur piedalījās. Bez Dieva mēs esam kā „staigājoši miroņi” – šāda frāze izskanēja pasākumā, kas man ļoti iespaidās atmiņā.

Šajā pasākumā bija ļoti jauka, pozitīva atmosfēra, bija jūtama Dieva bezgalīgā, apbrīnojamā mīlestība, kas visus mūs vieno. Par godu Dievam dziedājām dziesmas, daudz lūdzām – gan visi kopā, gan katrs individuāli, jaunieši rādīja savus uzvedumus, interesantus video, kas lika aizdomāties par daudzām lietām. Laiks pagāja ļoti ātri, un nemanot pienāca arī šī vakara beigas, kaut arī varētu tā visu nakti turpināt.

Pēc pasākuma bija siltas, garšīgas vakariņas un jaukas sarunas ar ticības brāļiem un māsām. Uz mājām devāmies patīkami noguruši un piepildīti ar Svēto Garu. Liels paldies organizatoriem un tiem, kas palīdzēja, lai šis pasākums izdotos un nestu citiem prieku un mieru sirdī!

Dace Streļča

PA:GRIEZIE(N)S

eksperiments, kas turpinās

PA:GRIEZIE(n)S* ir jauniešu kalpošanas projekts, kura starts meklējams 2010.gada rudenī, taču pati ideja tika aizgūta jau tā paša gada vasarā, piedaloties Transeiropas divīzijas Ceļa Meklētāju nometnē *Faithbook* Somijā, kā arī gūstot iedvesmu Līvas Ostas Jauniešu Rallijā. Apkopojot idejas un domas, sanāca **PA:GRIEZIE(n)S!**

Vēl arvien **PA:GRIEZIE(n)S** notiek. Šī jau ir otrā sezona, kad gandrīz katru mēnesi jaunieši tiek baznīcas telpās, lai kopā mācītos prieku, veidotu draudzību, spēlējot spēles, kopā dejojot nacionālās dejas, piedaloties īsfilmu veidošanā, klausoties garīga satura stāstus un vienkārši esot kopā! Lūk, jauniešu domas:

Edgars – **PA:GRIEZIE(n)S** ir vieta, kur es ar savējiem varu justies brīvi. Mēs dziedam, dejojām, spēlējam spēles vai vienkārši runājam. Tie ir mazi svētki!

Kintija – Pagrieziena ir vieta, kur vienmēr jūtos gaidīta. Pagriezienā man patīk viss. Nē, nepatīk gan, man nepatīk, ka tas tik ātri beidzas.

Jānis – Man **PA:GRIEZIE(n)S** ir vieta, kur es jūtos labi, vieta, kas man saistās ar atvērtiem un pozitīviem cilvēkiem. **PA:GRIEZIE(n)S** esmu ieguvis jaunus draugus, kā arī labas atmiņas, par kurām domājot, man parādās smails.

Undīne – **PA:GRIEZIE(n)S** man patīk tas, ka ir iespējams dejojot, patīk visādas interesantas spēles un vienmēr var kaut ko jaunu uzzināt.

Aleksandrs – Man **PA:GRIEZIE(n)S** ir vieta, kur kristīgi

jaunieši satiekas un pavadā laiku sadraudzībā, man ir patīams prieks, ka tas notiek īstā brālū un māsu mīlestībā.

Ilārija – Man **PA:GRIEZIE(n)S** ir tā vietā, kur var brīnišķīgi pavadīt laiku kopā ar jauniešiem un Dievu. Protams, neiztikt arī bez jaunu draugu iegūšanas un kopīgiem, sadraudzīgiem notikumiem.

Kristiāna – **PA:GRIEZIE(n)S** ir labi pavadīta sestdienas pēcpusdienā, pēc kuras iestājas iekšējs miers un gribas kļūt labākai. Tā ir pēcpusdienā, kad satieku draugus, izdejojot no sirds un spēlējot vēl nekad nespēlētas spēles.

Oskars – Man **PA:GRIEZIE(n)S** ir vieta, kur mēs aktīvi kalpojam un piedalāmies evaņģelizācijā. Mani piesaista video īsfilmas un nacionālās dejas, esmu ieguvis jaunus draugus.

Ja arī Tevi uzrunā jauniešu domas un Tu vēlies redzēt, kas ir **PA:GRIEZIE(n)S**, nāc un piedalies **PA:GRIEZIE(n)S** 19. maijā pl. 15:00 Baznīcas 12a, mazā zālē! Bet pirms tam noteikti ieskaties **PA:GRIEZIE(n)S** lapā - <http://www.pagrieziena.com/>

Uz tikšanos, noteikti!

Jauniešu klubs Vēstnieki

* **PA:GRIEZIE(n)S** – laba un priecīga laika pavadīšanas pēcpusdienas draugiem un ikvienam, kam patīk radošas aktivitātes un trakas idejas.

JAUNIETIS • JAUNIETIM • IESAKA

Ko noklausīties?

Rob Thomas – Little Wonders

Viena no lēnajām dziesmām, kura man patīk. Sākumā, kad sāku klausīties šo dziesmu, es pārāk neieklausījos vārdos, bet tagad dziesmas vārdi liek man aizdomāties...

Ko redzēt?

Māsas korpēs. Šajā filmā ir divas ļoti atšķirīgas māsas, tomēr viņas saista viena lieta, un tās ir korpēs. Arī mēs visi esam atšķirīgi, bet ir Kāds, kas mūs vieno, un tas ir Jēzus Kristus.

Rita Ozoliņa

FESTIVĀLS VARAVĪKSNE-4

Krā: Vai tu jau dzirdēji, cik forši bērniem gājis festivālā?

Krū: Jā, jā. Kaimiņiene žagatiņa visas ziņas izplata ļoti ātri, un mežā jau runā, ka arī mums – putnu bērniem – derētu ko tamlīdzīgu uzrīkot, kā nekā mūsu draugi no siltajām zemēm ar atgriezušies.

Krā: Vispār laba doma. Bet tad jau jāsāk rakstīt programmu un jāorganizējas.

Krū: Nu, bet kā to programmu izveidot? Tas jau tāds grūts darbs.

Krā: Zini, vispirms mums vajag komandu un brīvprātīgos, jo vieniem tas mums nebūs pa spēkam. Vai tu zini, ka „Varavīksnes” festivālā bija daudz palīgu – veseli sešdesmit.

Krū: Jā, tas ir tāds labs bariņš. Bet mežā mūsējo ir vēl vairāk, domāju, ka palīgi atradīsies.

Krā: Bet jāuzmet jau kāda skice... droši vien vajadzētu putnu kori izveidot, zīmējumu izstādi, nodarbības...

Krū: Pats galvenais, lai būtu priekšnesumi. Tu taču zini, cik mēs, putni, esam talantīgi!

Krā: Pareizi, brālīt, es visu pierakstu. Bet pag... vajadzīgs ir temats un programmas vadītāji.

Krū: Zini, sasauksim rīt putnu padomi un visas tās lietas apspriedīsim sīki un smalki, un tad izlemsim.

Krā: Tev taisnība! Zini, palasīsim bērnu vēstules par festivālu un arī aplūkosim fotogaleriju. Tad mums viss taps daudz skaidrāks.

Kārlis, 10 gadi, Valka

Man festivālā patika visas stacijas, bet vislabāk patika stacija “Es Esmu patiesība”, jo tur bija jāatbild uz interesantiem jautājumiem. Korī dziedāt arī bija

jauki. Ļoti patika visi priekšnesumi. Tur bija forši!

Mārcis, 5 gadi, Valka

Man patika stacijā “Es Esmu vīnakoks”, un arī priekšnesumi. Jo īpaši patika pelītes- vadītājas.

Sanija, 14 gadi, Dundaga

Patika tas, ka bija daudz cilvēku. Jauki, ka bija koris un īpaši dziesma “Pasaules gaišums”. Prieks par nozīmītēm un paciņām.

Nanija, 14 gadi, Dundaga

Ļoti patika peles. Tāpat patika stacijās un to vadītāji, jo viņi bija laipni. Garšoja launags.

Linda, 12 gadi, Kārsava

Man visvairāk patika stacija “Es esmu vīnakoks”. Šajā stacijā mēs dziedājām dziesmas un runājām par to, kā Jēzus bija domājis šos vārdus. Bija interesanti parunāt visiem kopā un uzzināt arī citu bērnu viedokli. Cerams, ka nākamgad festivāls būs tikpat foršs!

Mārtiņš, 11 gadi, Kārsava

Man festivālā patika viss, bet visvairāk stacija “ES ESMU PATIESĪBA”. Šajā stacijā mēs, paši bērni, uzzinājām, cik daudz zinām par Jēzu, jo bija jāatbild uz jautājumiem. Loti ceru, ka nākamgad arī brauksim uz šo festivālu.”

Līva, 13 gadi, Jelgava

Man patika, ka bija dažādas nodarbības. Patika nodarbība “Es Esmu Labais Gans”.

Priekšnesuma daļā man patika, kā dziedāja mazie bērniņi lietuvieši, vēl man patika teātri. Festivāls bija jauks, un ļoti patika dziedāt korī.

Laila, 9 gadi, Jelgava

Man patika dziedāt pašai un klausīties citu dziedātās dziesmas. Nodarbības man visas ļoti, ļoti patika. Esmu priecīga, ka biju atbraukusi.

Intervēja Aija Treija
adventistu Jelgavas draudzē

71. kristību GADADIENĀ

Reiz itin bieži sabata rītā Jelgavas draudzes koris dziedāja dziesmu: “Tik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi. Dus Tavās rokās mani mūža gadi.” Šie vārdi jelgavniecei Mirdzai Debnerei ir mīli, jo tie raksturo viņas dzīvi, kas no pirmās dienas ir cieši saistīta ar draudzi. Mūžs ir skrējis tik ātri kā brauciens pie “Pobedas” stūres, kā maršs pūtēju orķestrī, kā Lielupe palu laikā. Ir uz ko atskatīties un par ko pateikties!

Daudzkārt esmu dzirdējusi Tevi sakām, ka draudze ir Tava ģimene, mājas, ka Tava sirds ir klāt visam, kas draudzē notiek. Un to ļoti labi var saprast, jo esi dzimusi adventistu ģimenē. Pastāsti, kā Tavi vecāki ienāca draudzē!

Mans dzīvesstāsts sākas neilgi pirms II pasaules kara – 1930. gada 23. augustā Jelgavas rajona Salgalē. Es, tāpat kā mans tēvs, kurpnieks Jānis Lakstīgala, visu mūžu nodzīvoju šajā pusē. Viņš dzimis netālu no Eduarda Virzas mājām, bijis iesaukts cara armijā, nodzīvojis vācu gūstā astoņus gadus. Māte Anna Pulkovska (augusi divpadsmit bērnu ģimenē), kas arī ir visīstākā zemgaliene, nākusi no Mežotnes pagasta un ilgus gadus strādājusi par guvernanti Salgaļes luterāņu mācītāja ģimenē. Kamēr vīrs bija vācu gūstā, viņa ar manu vecāko brāli tanī laikā atradās bēgļu gaitās Krievijā.

Tur bija liels bads. Pienāca Ziemassvētki. Viņa, redzējama, ka kaimiņos atrodas kāda veca muiža ar lielu augļu dārzu, aizgāja palūgt bērnam kādu ābolīti. Piektdienas pēcpusdienā viņa tur sastapa arī latviešu bēgļus. Viena latvieti viņai teica: “Ja jūs šovakar atnāksiet man kaut kur līdzī, tad iedošu.” “Uz kurieni?” “Tad jau redzēsiet.” Lai gan viņa kaunējās par trūcīgo apģērbu, tomēr aizgāja. Pēc tam viņa teica: “Biju pārsteigta, ko es tur dzirdēju. Mājās nākdama, aiz prieka lē-

kāju uz vienas kājas.” Viņa bija sastapusies ar adventistu kristiešiem, dzirdētais viņu dziļi uzrunāja. Viņas dedzība bija tik liela, ka vēlējās jo ātrāk tikt kristīta un pievienoties draudzei. Tas notika 11. janvārī Pleskavas apgabala Lugas upē, izcirstā āliņģī. Nesaslīma ne viņa, ne sludinātājs.

Pēc kara viņa atgriezās mājās, un arī tēvs – no gūsta. Kaimiņiem viņš stāstīja: “Pēc ilgiem 8 gadiem sastapos ar sievu un viņu vairs nepazīnu, jo viņa bija kļuvusi par židieti – svētīja sestdienu un neēda cūkas gaļu.”

Kad divdesmitajos gados Rīgā notika Latvijas adventistu draudžu gadskārtējais kongress, māte aicināja tēvu līdzī. Pēc svētrunas tika aicināti piecelties visi, kas vēlas tikt kristīti. Mātei par lielu pārsteigumu piecēlās arī mans tēvs.

Šā gada maijā Tev jau būs 71. kristību gadadiena...

Jā, man bija 10 gadi, kad tapu kristīta. Tas bija kara laiks, vācu armija “saimniekoja” pa Latviju. Tas bija briesmīgs laiks. Toreiz Jelgavā strādāja sludinātājs Artūrs Jurkevics. Arī viņam bija meita manā vecumā. Sludinātājs izteica maniem vecākiem priekšlikumu, ka ir tik nemierīgs laiks, viņš gribētu savu meitu kristīt, un vai arī viņi piekristu, ka es topu kristīta. Atceros, ka pārrunās viņš man stingri jautāja, kāpēc es vēlos kristīties. Toreiz kā bērnu mani bija uzrunājis mātes

lasītais Bībeles pants: “Kas tic un top kristīts, taps svēts.” Tā arī drosmīgi noskaitīju. 2. maijā mani kristīja Jelgavas dievnama baseinā. Tā arī visu mūžu esmu bijusi Jelgavas draudzes locekle.

Tomēr Tu dzīvoji patālu no Jelgavas – Emburgā.

Manas mājas atradās uz paša Lielupes krasta. No agra bērnības kopā ar visiem trim brāļiem, kas bija vecāki par mani, pieradu dzīvot uz ūdeņiem, braucām ar laivām, pat makšķerējām un spiningojām. Tanī laikā aiz Bauskas – Skaistkalnes pusē – cirta mežus un pa ūdens ceļiem, Mēmeli un Lielupi, pludināja baļķus līdz Jelgavai, kur tos saķēra un sasēja, lai vestu uz kokzāģētavām. Kopā ar kaimiņbērniem rīkojām sacensības: kurš, laipojot pa peldošiem baļķiem, ātrāk šķērsos Lielupi. Baļķi griezās, īpaši priedēm slapjumā bieži nobruka miza, un tas nozīmēja neizbēgamu kritienu starp baļķiem ūdenī. Vecāki šādas izklaides, protams, neatzina.

Katru sabata reizi nebija iespējams nokļūt uz dievnamu Jelgavā. Bieži vien vasarās mana mamma gāja ar kājām uz Jelgavu vairākus desmitus kilometru. Tas liek aizdomāties par to, cik cilvēkiem bija svarīgi būt dievkalpojumā. Bet, tā kā mūsu pusē bija vairākas adventistu ģimenes, tad visi sanāca sabata rītā pie mums. Kopā bijām 23 cilvēki. Mums bija gan sabatskola, gan dievkalpojums. Dziedājām arī kopīgās dziesmas, kuras pavadīju uz klavierēm ar vienu pirkstu. Interesanti, ka kara laikā klavieres vācu karavīri bija ienesuši savā bunkurā. Kad atgriezāmies no bēgļu gaitām, tad sveikas un veselas tur tās atradām.

Dievs jūsu ģimeni kara laikā ir īpaši sargājis – gan trīs brāļi, gan vecāki, tuvākie ģimenes locekļi laimīgi atgriezies mājās. Vai ir kāds īpašs piedzīvojums, kurā atklājas Dieva apsardzība?

Šis piedzīvojums saistās ar došanos bēgļu gaitās. Mēs nakti devāmies Iecavas virzienā. Nogājām varbūt puskilometru, kad tuvumā eksplodēja kāda bumba, un mūsu acu priekšā kādu mūsu ceļabiedru nogalināja šķemba. Lai izvairītos no ceļiem, gājām pa auzu lauku. Vienā pusē bija bērzu birzīte, aiz kuras nemitīgi krievu virzienā šāva vācu artilērija. Mēģinājām iziet pa vidu intensīvai kaujai. Lodes zibsnīja gar acīm. Vecākais brālis vienmēr mācēja ātri pabīdināt, kad jāgulstas. Atkal īpatnēji nosvilpa bumba, un viņš lika gulties.

Mirdza un Arvīds Debneri Zelta kāzās 2009. g. janv.

Tā bumba nokrita pusotru metru no manis un nesprāgusi svilpa kā zostēviņš, līdz aplusa. Uzskatu, ka tas bija Dieva brīnums.

Visu mūžu esi bijusi ceļotāja, kas nesavtīgi veltījusi savu enerģiju un laiku, lai radītu iespēju arī citiem redzēt Latvijas skaistākās vietas.

Ekskursiju organizēšana sākās jau sen, ja pareizi atceros, tad 1960. gadu beigās. Jelgavas draudzē bija kāda akla māsa. Bija izveidots grafiks, kad katrs ar sabiedrisko transportu

Mirdza un Arvīds Debneri Zelta kāzās kopā ar Jelgavas draudzi

brauks šai mācai pakaļ, viņa dzīvoja ārpus pilsētas. Pēc dievkalpojuma tāpat pavadījām viņu atpakaļ. Tajā laikā mūsu draudzē nevienam nebija automašīnas. Mana vīra brālim bija motorollers, bet aklu cilvēku jau nevedīs uz motorollera! Radās doma, ka vajadzētu ko noorganizēt, lai visi varētu redzēt tālāk par vietējo pilsētu. Tikko uzzinājām, ka RAF izīrē autobusus, bija skaidrs, ka draudzē aug bērni, gribas viņus kaut kur aizvest, parādīt Latviju, Lietuvu utt. Un tā tas sākās – brauca gan Jelgavas draudzes bērni, pat no Liepājas,

Mirdza Debnere otrā no kreisās spēlē orķestrī

arī citām draudzēm. Braucām arī uz divām dienām, gulējām teltīs, no ezera ūdens rītos vārtījām siltu tēju uz ugunsкура. Bērni izauga, bet ekskursijas palika. Silti ir ap sirdi, kad iznāk satikt kādu to laiku bērnu, kurš ar prieku atceras tā laika piedzīvojumus ekskursijās.

Tagad, pēdējos gados, esam braukuši gan uz Lietuvu, gan Poliju, gan Igauniju. Un vismaz puse braucēju nav mūsu draudzes cilvēki – tie ir darba biedri, radinieki, draugi. Es uzskatu, ka šādas ekskursijas ir ļoti labs veids, kā mēs varam liecināt citiem. Ir ļoti patīkami dzirdēt atsauksmes, ka viņi ir labi jutušies mūsu kompānijā un nākamajā gadā bieži vien brauc atkal.

Kas kristietībā Tev šķiet svarīgākais?

Teorija neko nedod, ja neizdzīvo personīgajā dzīvē. Piemēram, “tev būs savu tuvāko mīlēt”. Bet bieži vien tas ir ļoti grūti izdarāms, jo sevi tomēr gribas vairāk mīlēt. Kauns jau atzīties, bet, kad bērni izauga lieli, viņi reiz teica: “Tev jau mums nebija laika. Tava mašīna vienmēr stāvēja pie baznīcas.” 50. gadi, pēckara draudzē bija ap 140 locekļu, no kuriem puse – laucinieki. Draudzes sludinātājam vajadzēja palīdzēt tos apmeklēt. Kad vēlāk man uzradās mašīna, lielajā “Pobedā” dažkārt sakāpa pat 10 cilvēku. 22 gadus esmu nostrādājusi medicīnas sfērā – “ātrajā palīdzībā”. Apmeklējumos nācās arī pastāstīt, kā rūpēties par savu fizisko veselību.

Ko vēl aktīvi esi darījusi draudzē?

No 1995. gada četrpadsmit gadus bija draudzkopības vadītāja. Pedantiska, ar smalkiem pierakstiem par katru draudzes locekli. Šķiet, toreiz draudzkopībai uzlika lielākas prasības. Rīgā pildījām dažādas anketas ar nopietniem jautājumiem par ticību. Pēdējos gados ir gadījies, ka vēl decembrī pienāk cilvēks un vēlas uzzināt savu draudzkopi.

Kādi ir Tavi secinājumi par draudzkopību kā tādu?

Draudzkopis pirmkārt ir garīgs aprūpētājs, kas atbild par visu ģimeni. Un jā rūpējas tagad, nevis jāmeklē rokā pēc ilgas prombūtnes. Mēs tomēr esam sava brāļa sargi. Mani reiz ļoti spēcīgi uzrunāja vārdi no Ecēhiēla grāmatas – ja “tu nepamāci un nebrīdini, lai bezdievis atgrieztos no sava ļaunā ceļa un tas paliktu dzīvs, tad bezdievis gan nomirs savos grēkos, bet viņa asinis Es prasīšu no tavas rokas”.

Kas Tev pašai dod spēku? Atsevišķas rakstvietas, brāļi un māsas?

Mani ļoti iepriecina sabiedrība. Man prātā ir iespaidies mūžībā aizgājušā mācītāja Voldemāra Zaķa svētruna ar moto “Draudze nav svēto sabiedrība”. Draudzē sanāk grēcinieki, kas vēlas tapt svēti. Senajā Israēlā bija tādas glābšanas pilsētas, kur varēja bēgt grēcinieki. Draudzē jābūt glābjošai atmosfērai.

Kā Tu vērtē draudzi šodien?

Ja drīkstu salīdzināt jaunības draudzi ar tagadējo, tomēr ir starpība. Toreiz bez ierunām ikviens atrada laiku draudzei; draudzīgi sapratās visas paaudzes. Tomēr draudzēšanas nevar uzspiest; tai vajadzētu būt dabiskai lietai.

Nedrīkstam kļūt vienaldzīgi. Mēs nedrīkstam aizmirst par iespaidu, kādu atstājam uz apkārtni. Nesen man atrakstīja garu vēstuli bijusī kolēģe no “ātrās palīdzības”. Lielajā 90

Mirdzas vīrs Arvīds

cilvēku kolektīvā kaut ko manī pamanīja – ne velti iecēla par biedru tiesas priekšsēdētāju. Kad gāju no darba vietas prom, šī kolēģe man teica: “Man šķiet, ka līdz ar Tavu aiziešanu no mums aizies kāda svētība.”

Ko Tu varētu novēlēt citiem?

Tāpat kā dziesmas vārdos – atcerēties, ka Dievs brīnišķi vada! “Ātrajā palīdzībā” mani reiz mēģināja tomēr piespiest strādāt sestdienā. Atnāca galvenie priekšnieki un pārmeta vadībai, ka tāds cilvēks te strādāt nedrīkst. Es viņiem pateicu, ka savus uzskatus nemainīšu. Nācās šo darbu pamest. Tomēr ļoti drīz pēc tam atnāca kāda medicīnas māsa no slimnīcas un teica, ka mani grib satikt dakteris Vipmanis. Aizgāju un teicu viņam: “Jūs taču mani nemaz nepazīstat!” “Es Jūs pazīstu gan. Vai Jūs negribat nākt pie manis strādāt? Pie manis Jums sestdienas būs brīvas.” Darba ekspertīzes ārstu komisijā nostrādāju līdz pat pensijai. Ir vērts uzticēties Dievam!

Citu konfesiju ziņas

Baznīca un politika

54% amerikāņu uzskata, ka baznīcām ir jāpaliek ārpus politikas, tā liecina izplatītās Pjū izpētes centra aptaujas dati. Aptaujas veicējiem vairums respondentu arī šogad atzinuši, ka nevēlas, lai baznīcas izsakās par politiskiem un sociāliem jautājumiem. Vien 40% aptaujāto ASV pilsoņu paiduši pārliecību, ka baznīcām un citām reliģiskajām organizācijām “vajadzētu paust savu viedokli ikdienas sociālajos un politiskajos jautājumos”.

Katoļu respondentu vidū 60% piekrituši domai, ka baznīcai vajadzētu skaidri norobežoties no politikas jautājumiem. Vēl nesen Ņujorkas katoļu kardināls Timotijs Dolans, ASV Bīskapu konferences līderis, sacīja, ka baznīca ir aicināta būt “ļoti aktīva, ļoti informēta un ļoti iesaistīta politikā”.

38% aptaujāto uzskata, ka “politiskie līderi pārāk daudz paūz savu ticību un lūdzas”. Vēl 30% uzskata, ka politiķi to dara par maz.

Vēl vairāk meditācijas

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) mācītājs Juris Rubenis ir pārtraucis kalpot Torņakalna Rīgas Luterā draudzē, lai pilnībā pievērstos darbam meditācijas centrā “Elijas nams”, aģentūrai LETA apstiprināja LELB arhibīskapa Jāņa Vanaga asistente Helēna Andersone. Viņa stāstīja, ka Vanagam ar Rubeni ir bijusi pastorālā saruna, kuras laikā arhibīskaps ir vienojies, ka Rubenis turpmāk būs LELB Rīgas prāvesta iecirkņa vikārs, kas nozīmē, ka viņš nekalpos kādā konkrētā draudzē, bet vajadzības un iespēju gadījumā varēs aizstāt kādu mācītāju jebkurā draudzē.

Andersone teica, ka meditācijas centram “Elijas nams” nav saiknes ar LELB, jo tas ir Rubeņa privāts nodibinājums un LELB ar to nav saistīta un nav atbildīgs par tajā notiekošo. Torņakalna Rīgas Luterā draudzes mācītājs Linards Rozentāls aģentūrai LETA stāstīja, ka Rīgas Luterā draudzē turpinās kalpot trīs mācītāji – virsmācītājs Kaspars Simanovičs un mācītāji Indulis Paičs, un viņš. Tuvākajā nākotnē neesot plānots, ka draudzei varētu piepulcēties vēl kāds mācītājs.

Andersone teica, ka meditācijas centram “Elijas nams” nav saiknes ar LELB, jo tas ir Rubeņa privāts nodibinājums un LELB ar to nav saistīta un nav atbildīgs par tajā notiekošo. Torņakalna Rīgas Luterā draudzes mācītājs Linards Rozentāls aģentūrai LETA stāstīja, ka Rīgas Luterā draudzē turpinās kalpot trīs mācītāji – virsmācītājs Kaspars Simanovičs un mācītāji Indulis Paičs, un viņš. Tuvākajā nākotnē neesot plānots, ka draudzei varētu piepulcēties vēl kāds mācītājs.

“Mūsu draudzes darba organizācija būtiski nemainīsies, jo Rubenis pēdējos gados salīdzinoši lielāko laiku daļu pavadīja kalpošanā “Elijas namā”. Semināru organizēšana un dievkalpojumu vadīšana radīs vairāk darba, bet mēs ar to rēķināties,” stāstīja Rozentāls.

Luterā draudze plāno sadarbību ar “Elijas namu”. Arī turpmāk Rubeni aicinās uz dievkalpojumiem, pasākumiem un garīgā saikne ar viņu draudzei turpināsies.

Mācītāju problēmas

Stresa mocītājiem, vientuļajiem un bieži nomelnotajiem katoļu mācītājiem un mūķenēm draud “emocionāla pārdegšana”, tāpēc viņiem nenāktu par jaunu psiholoģiska palīdzība, tā kādā konferencē apgalvoja eksperti. Salēziešu ordeņa universitātē Romā rīkotajā konferencē “Mācītāji uz kušetes” piedalījās aptuveni 200 mācītāju un mūķeņu, kuri aizpildīja detalizētu aptaujas anketu par to, ar kādām psiholoģiskām problēmām, viņuprāt, saskaras garīdznieki.

Britu zinātnieks Leslijs Frensiss, kurš pētījis garīdzniecību Austrālijā un Lielbritānijā, teica, ka 59 procenti aptaujāto esot intraverti un priekšroku dodot zinātnei vai pašapcerei, nevis kontaktiem ar citiem cilvēkiem. Frensiss uzskata, ka mācītājus un mūķenes nogurdina citu garīdznieku augstās prasības, turklāt viņi vīlušies sabiedrībā, kas neatzīst baznīcas sludinātās vērtības.

Daudzi konferences dalībnieki atzina, ka grūtībās nonākušie garīdznieki, kas meklē psihologa palīdzību, sastopas ar nosodījumu. Diskusijas uzjundīja itāļu režisora Nannī Moreti pagājušā gada filma “Habemus Papam”, kurā jaunievēlēts pāvests vērsās pēc psihologa palīdzības un tika slepeni ārstēts pēc nervu sabrukuma.

“Ja Āfrikā mācītājs dodas pie psihologa, pārējie viņu uzskata par traku un distancējas,” ziņu aģentūrai “AFP” pastāstīja anonīms afrikāņu garīdznieks. “Par mums raksta medijs, bet mēs taču arī esam cilvēki. Pie kā vērsties mums?” Konferences dalībnieki arī norādīja uz sieviešu sekundāro lomu katoļu baznīcā un ieteica mācītājiem vairāk kontaktēties ar sieviešu dzimuma skolotājiem, lai tie kļūtu atvērtāki pret dažādību.

Patriarhs samelojies

Krievijas Pareizticīgā baznīca atzinusies, ka tā apstrādājusi oficiālajā mājaslapā ievietoto patriarha Kirila fotogrāfiju, cenšoties paslēpt garīdznieka dārgo rokas pulksteņus.

Skandālu izraisījušajā fotogrāfijā patriarhs redzams, 2009. gadā sēžot pie pulēta koka galda kopā ar tieslietu ministru Aleksandru Konovalovu. Lai gan mājaslapā ievietotajā fotogrāfijā garīdznieka roku klāj melns talārs, taču uz galda redzams ekskluzīvā pulksteņa atspulgs.

“Preses dienesta foto departamenta darbinieki pieļāva absurdu kļūdu, strādājot ar mājaslapas foto arhīvu,” teikts patriarha preses dienesta izplatītajā paziņojumā. “Mēs rūpīgi izmeklēsīm, kāpēc tika pastrādāts kļūst mūsu ētikas pārkāpums, un vainīgais tiks smagi sodīts.”

Tikmēr blogeris Vadims Petričenko, kurš neveiksmīgi apstrādāto fotogrāfiju pamanīja pirmais un to ievietoja savā “Facebook” lapā, raksta, ka “Krievijas pareizticīgajā baznīcā visi ir zaudējuši prātu”. Vēlāk plašu ažiotažu izraisījis fotogrāfija mājaslapā aizvietota ar oriģinālo attēlu.

KLAUSIES MŪS KRISTĪGAJĀ RADIO!

Adventistu Vīspasaules radio programma	Sestdien 8:00, atkārtojums pirmdien 10:30
"Jauna dziesma" ar māc. Elizabeti Talbotu	Katra mēneša pirmā sestdienā pl. 8:00, atkārtojums pirmdien 10:30
"Krīstus mūzikā" ar māc. Uldi Liepiņu	Sestdien pl. 22:15
"Gaīsmas nakts tumsā"	Sestdien pl. 23:00 (tiešā ētera raidījums)
"Tīcības varavīksne" (krievu val.)	Ceturtdien pl. 20:15, atkārtojums svētdien pl. 20:15
Dievkalpojuma ieraksts (dažādas Latvijas adventistu draudzes)	Katra mēneša trešā svētdiena pl. 10:00 un 18:00 (20. maijā skanēs adventistu Liepājas draudzes dievkalpojuma ieraksts)

Latvijas Kristīgā radio FM frekvences:

Alūksne 107,3 • Cesvaine 105,9 • Daugavpils 99,9 • Jēkabpils 102,8 • Krāslava 101,3
Kuldīga 98,5 • Liepāja 100,6 • Rīga 101,8 • Talsi 104,7 • Valmiera 100,1 • Ventspils 88,5